

Ikt. sz.: MGB/10-2/2015.

MGB-2/2015. sz. ülés
(MGB-14/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Mezőgazdasági bizottságának**
2015. március 10-én, kedden, 10 óra 6 perckor
a Képviselői Irodaház V. emelet 528. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A Nemzeti Vidékstratégiáról és annak végrehajtásáról szóló H/2305. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	6
<i>Sallai R. Benedek (LMP) szóbeli kiegészítése</i>	6
<i>Hozzászólások</i>	7
<i>Sallai R. Benedek (LMP) reflexiói</i>	9
<i>Határozathozatal</i>	12
<i>A földhasználati pályázatok átláthatóságának és ésszerűségének megteremtése érdekében a Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. törvény módosításáról szóló T/2364. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	13
<i>Sallai R. Benedek (LMP) szóbeli kiegészítése</i>	13
<i>Hozzászólások</i>	13
<i>Sallai R. Benedek (LMP) reflexiói</i>	17
<i>Határozathozatal</i>	19
<i>A Kincsem – Nemzeti Lovasprogram megvalósításáról szóló H/3011. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	19
<i>Magyar Zoltán (Jobbik) szóbeli kiegészítése</i>	19
<i>Elnöki bevezető</i>	20
<i>Dr. Feldman Zsolt (Földművelésügyi Minisztérium) tájékoztatója</i>	21
<i>Hozzászólások</i>	23
<i>Magyar Zoltán (Jobbik) reflexiói</i>	24
<i>Határozathozatal</i>	26
<i>Egyes agrártámogatási tárgyú törvények módosításáról szóló T/3412. számú törvényjavaslat) (Részletes vita) (Kijelölt bizottság)</i>	26
<i>Egyebek</i>	33
<i>Az ülés berekesztése</i>	34

Napirendi javaslat

1. Egyes agrártámogatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/3412. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)

2. A Nemzeti Vidékstratégiáról és annak végrehajtásáról szóló határozati javaslat (H/2305. szám)
(Sallai R. Benedek (LMP) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

3. A földhasználati pályázatok átláthatóságának és ésszerűségének megteremtése érdekében a Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/2364. szám)
(Sallai R. Benedek (LMP) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

4. A Kincsem – Nemzeti Lovasprogram megvalósításáról szóló határozati javaslat (H/3011. szám)
(Magyar Zoltán, Gyöngyösi Márton, Szilágyi György, dr. Lukács László György és Kepli Lajos (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

5. Egyebek

Az ülés résztvevői
A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Font Sándor** (Fidesz), a bizottság elnöke

Horváth István (Fidesz), a bizottság alelnöke
Harangozó Gábor István (MSZP), a bizottság alelnöke
Magyar Zoltán (Jobbik), a bizottság alelnöke
Győrffy Balázs (Fidesz)
Pócs János (Fidesz)

Helyettesítési megbízást adott

Farkas Sándor (Fidesz) Horváth Istvánnak (Fidesz)
Dankó Béla (Fidesz) Győrffy Balázsnak (Fidesz)
Dankó Béla (Fidesz) Győrffy Balázs (Fidesz) távozása után
Font Sándornak (Fidesz)
Földi László (KDNP) Pócs Jánosnak (Fidesz)
Dr. Legény Zsolt (MSZP) Harangozó István Gábornak (MSZP)

A bizottság titkársága részéről

Horváth Zoltánné főtanácsadó

Meghívottak

Sallai R. Benedek (LMP)
Dr. Nagy István államtitkár (Földművelésügyi Minisztérium)
Dr. Feldman Zsolt helyettes államtitkár (Földművelésügyi
Minisztérium)
Dr. Andréka Tamás főosztályvezető (Földművelésügyi
Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 6 perc)

Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása

FONT SÁNDOR (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Szeretettel köszöntöm a bizottság tagjait, köszöntöm a munkánkat segítő tisztviselőket, köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik bizottságunk nyílt ülését! A bizottsági adminisztráció pár perc múlva meg fog érkezni, és majd hitelesítjük a jelenléti ívet, addig is szóban jelzem, hogy a kormányoldal részéről mi élni fogunk a helyettesítési lehetőséggel, tehát így látva a bizottságunk határozatképes, amit majd le is dokumentálunk.

A napirendtervezetet bizottsági tagjaink megkapták, ahhoz én módosítást szeretnék tenni. Nem véletlen, hogy bizottsági munkatársaink egy kis késésben vannak, nem az ő hibájuk miatt, hanem mert az 1. napirendi ponthoz várhatóan bizottsági javaslatra módosító indítványt szeretnénk előterjeszteni, és ennek a szövegszerű pontosítása jogi felvetéseket tett jogi, jogászörökben, és azt kértem, hogy ezt inkább akkor tisztázzuk még, hogy mindenben megfeleljen majd a házszabályi és netán a jogértelmezési környezetnek. Ezért arra teszek javaslatot, hogy az 1. napirendi pont a tárgysorozatba vételek után szerepeljen, azaz a 2., a 3. és a 4. napirendi ponttal kezdünk, és utána kerülne sor az egyes agrártámogatási tárgyú törvények imént idézett részletes vitájára. Ezt a javaslatot teszem tehát.

Kérdezem, hogy további kérdés, észrevétel van-e a napirendhez. *(Jelzésre:)* Igen, Magyar Zoltán!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Az eddigi években mindig nagyon rugalmasan álltam az ilyen módosításokhoz, hiszen sokszor nem az önök vagy nem a bizottság hibája volt az, hogy egy ilyen napirendi módosításra szükség volt, de azt gondolom, a jelen helyzetben ez elfogadhatatlan, hiszen nem arról van szó, hogy valamiféle technikai probléma lenne, vagy hogy valamelyik államtitkár úr ne tudott volna ideérni, hanem egész egyszerűen megint úgy akarják módosítani az adott törvényt, hogy azt nem ismerhettük meg előre, ráadásul a mi nevünk alatt fog, gondolom, bizottsági módosítóként elfogadásra kerülni. Emiatt nem fogom tudni ezt sajnos támogatni. Köszönöm.

ELNÖK: Épp azzal indokolnám a javaslatot, hogy legyen időnk még közben kinyomtatni, kiosztani, és ha a Jobbik képviselője, az alelnök úr tárgyalási szünetet kér, akkor azt is el fogom rendelni az átolvasás miatt. Én változatlanul fenntartom azt az indítványt, amit tettem, hogy az 1. napirendi pont kerüljön az egyebek elé, tehát hogy az legyen az utolsó érdemi megtárgyalandó napirendi pont.

További kérdés, észrevétel van-e? *(Senki nem jelentkezik.)* Nincsen. Akkor szavazzunk róla!

Ki az, aki támogatja egyelőre csak azt az indítványt, hogy az egyes agrártámogatási tárgyú törvények részletes vitája a 4. napirendi pont után és az egyebek előtt kerüljön megvitatásra? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ki az, aki ezt nem támogatja? *(Szavazás.)* Egy. Ki az, aki tartózkodik? *(Szavazás.)* Nincs ilyen. A bizottságunk elfogadta ezt a módosító indítványt.

Most az így megváltoztatott napirendről fogunk szavazni. Kérdezem, hogy ki az, aki támogatja a módosított napirendi pontok összességét. Aki igen, az kézfeltartással jelezze ezt! *(Szavazás.)* Ez ugyanúgy többség.

Ezek szerint fogunk tehát haladni.

A Nemzeti Vidékstratégiáról és annak végrehajtásáról szóló H/2305. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Így az első napirendi pont a Nemzeti Vidékstratégiáról és annak végrehajtásáról szóló határozati javaslat, amelyet Sallai R. Benedek képviselőtársunk nyújtott be. Megadom a szót az előterjesztőknek.

Sallai R. Benedek (LMP) szóbeli kiegészítése

SALLAI R. BENEDEK (LMP) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A magyar vidék alkotmányaként napvilágot látott Nemzeti Vidékstratégia 2012 és 2020 között volt hivatott szolgálni azt, hogy egy stratégiai tervezéssel, meghatározott indikátorokkal hogyan alakuljon át a természetierőforrás-használat a magyar vidéken olyan megvalósítással, ami nemcsak a magyar tájak ökológiai állapotát javítja, hanem egyben nagyobb foglalkoztatásra és nagyobb mezőgazdasági jövedelemszerzésre is lehetőséget teremt.

A mindennapi szakpolitikai kérdésekkel foglalkozva megállapíthatjuk azt, hogy ennek a stratégiának a záró indikátortáblázatából megvalósított vagy tervezett intézkedésekből az első három évben gyakorlatilag alig van olyan, amiben eredményt lehetne felmutatni, a legtöbb esetben – akár a tűzokpopulációt nézzük, akár a mezőgazdasági foglalkoztatás éves részét, akár az ökológiai szempontokat nézzük, akár a biotermelés arányát, amire ki volt tűzve, nem tudom, 133 ezer hektárról 350 ezer hektárra, és 120 ezer hektárra esett vissza, tehát vannak olyanok, amiben kifejezetten kedvezőtlenek, a kertészeteknek a térnyerése – tehát az első három év nem hozta szerintem azokat az eredményeket, amelyeket időarányosan hozni kellett volna, és itt nyilvánvalóan nemcsak a magyar mezőgazdaság és agrárium helyzetéről beszélünk, ahol néhány intézkedéssel lehetett, lehet felmutatni statisztikai szempontú eredményeket, ugyanakkor összegzésében, ha az indikátortáblázatot végignézzük, akkor annak a 80 százalékában semmilyen eredményt nem tud sajnos felmutatni. Nem akarom feltartani a tisztelt bizottságot azzal, hogy végigveszem az indikátortáblázatot, akár a megújuló energiaforrásból, akár a vidéki lakosra jutó népességmegtartó erő elvándorlásából, és így tovább.

Gyakorlatilag ebből adódóan én azt szeretném, és nemcsak a magam, hanem ezt párhuzamosan terjesztettük elő a Jobbik Magyarországért Mozgalommal, amellyel szakpolitikai tekintetben – nagyjából a Fidesz korábbi vidékpolitikájával – azt gondoltuk, hogy jó lenne, hogyha az országgyűlési határozat formájában látna napvilágot, és onnantól kezdve a minisztérium folyamatosan, évről évre beszámolna az eredményekről, és hogyha már ez a neve, hogy: a magyar vidék alkotmánya, akkor valóban mintegy alaptörvényt értenénk, és a mindenkori jogalkotást megpróbálnánk úgy alakítani, akár módosítókkal, akár konkrét szabályozási lépésekkel, amelyek azt a célt szolgálják, amit a vidékstratégia megfogalmazott.

A saját véleményem szerint jelen pillanatban a jogalkotás nagyon sok esetben ellentétben áll azokkal a törekvésekkel, amelyek a vidékstratégiában

meg vannak fogalmazva, és emiatt lenne jó az, hogyha ez országgyűlési határozat formájában elfogadásra kerülhetne. Arra kérem a tisztelt bizottságot, hogy amennyiben maradt valami öröksége annak a vidékpolitikának, amit 2010 előtt ígért a Fidesz a magyar vidéknek, és a magyar vidék nagy-nagy reménnyel nagy-nagy bizalmat és felhatalmazást adott a Fidesznek ahhoz, hogy ebben lépések is történjenek, akkor ezt az örökséget ápolva engedjék meg, hogy ezt országgyűlési határozat formájában elfogadhassuk, és onnantól kezdve úgy is alkalmazzuk, hogy érdemi lépések történhessenek. Köszönöm szépen, elnök úr.

Hozzászólások

ELNÖK: A kormány részéről nem látok a tárgysorozatba-vételi vitában olyat, aki ebben a kérdésben meg szeretne szólalni, ugyanakkor jelzem, hogy február 11-én szinte szövegszerűen hasonló tartalommal a Jobbik is benyújtott ugyanezen témával kapcsolatosan egy határozati javaslatot, akkor azt ott megtárgyaltuk – tudom, hogy képviselőtársunk nem volt jelen azon az ülésen. Összefoglalóan annyit szeretnék mondani, hogy az ott elhangzottakat a kormányoldal részéről fenntartjuk, azaz nem értettünk egyet az akkori betérjesztő és a most hallott betérjesztő szöveges indokolásának azon részével, hogy abból a vidékstratégiából semmi nem valósult meg, mert ténszerűen felsoroltuk azokat az eredményeket, amelyek pont az ellenkezőjét bizonyítják ennek. Ha semmi mást nem teszünk, csak megnézzük a mezőgazdaság fő makrogazdasági mutatóit, az állattenyésztés jelentős bővülését, a GDP-hez hozzáadott értékét, amely most már szinte csodaszamba megy, hiszen azt mondták, hogy 2013 után, a magas bázisét követően szinte lehetetlen, hogy 2014-ben is ilyen jelentős növekedést tudjon produkálni az agrárium – mondták akkor az elemzők, ezt mondták a brüsszeli elemzők is és a magyar kételkedők is –, ez nem valósult meg, nem teljesült, és nagyon jelentős növekedés történt az agráriumban szinte minden szegmensben, annak ellenére, hogy közismert: a tavalyi mezőgazdasági év egyes ágazatoknál a rendkívül magas csapadék miatt okozott némi veszteséget, de összeredményben ez a kieső veszteség sem tudta lerontani a nagyon magas kibocsátási és GDP-adatokat, amiket a mezőgazdaság produkált.

Nem látunk irányváltást a vidékfejlesztés, a földügy és minden egyéb, az ellenzék által köztudottan vitatott területeken, nem látunk komolyabb eltérést ahhoz a tervünkhöz képest, amit az új földforgalmi törvény bevezetése jelentett. Nem kétséges, hogy vannak olyan elemei, amelyek miatt az utóbbi év, most már közel egy év gyakorlati tapasztalatai alapján várhatóan apró módosításokat jó lenne, hogyha elviselne – most így mondom –, közismert az EU-val való vitánk is ez ügyben, és talán ezért egy kis nyugalomra intett a kormány mindenkit, aki hirtelen most a kétharmados földtörvény módosítását szeretné újra napirenden látni, hogy az összes majd kiforrott problémakör egybefoglalva kerüljön majd benyújtásra. Tudjuk, hogy ez az igény sok helyen jelentkezik, de – mint az előbb indokoltam – nem lehet naponta egy ilyen hosszú távra ható törvényt módosítani.

Javaslom Sallai R. Benedek előterjesztő képviselőtársunknak, hogy olvassa el a február 11-ei ülésünk most már interneten is megtalálható anyagát, amelyben az akkori vitát szinte szóról szóra lefolytattuk ebben a témakörben, és ezért azt nem akarom újra megnyitni. A főbb elemeit ismertettem az akkori kritikámnak, és végül a határozati javaslat elutasítását, magyarul a tárgysorozatba vételét nem támogattuk azon a bizottsági ülésen, és

ezt fogom javasolni most is a kormányoldal részéről ezzel a határozati javaslattal kapcsolatosan.

Van-e további kérdés, észrevétel? *(Jelzésre:)* Igen. Magyar Zoltán!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Nem lesz nagy meglepetés az, hogy a Jobbik természetesen támogatja ezt a javaslatot, hiszen az általam benyújtott korábbi javaslat – pontosabban a kettő egyszerre került benyújtásra, csak a tárgyalása van különböző időpontokban itt a bizottság előtt – szóról szóra ezt tartalmazza. Köztudott, hogy az LMP-vel elég sok vitán van ideológiai és politikai kérdésekben is, ez viszont pont egy olyan terület, ahol egyetértünk azzal, hogy azt az irányt, amit vidékpolitikában a Fidesz képviselt, vagy azt hittük, hogy képviselt 2010-ben és azelőtt, szeretnénk viszontlátni, és ezt követeljük a kormányon.

Az az abszurd helyzet állt elő ma, hogy egy olyan stratégiáról beszélgetünk, amit a Fidesz-kormány elfogadott kormányülésen, és ahogy vitatkozunk azon, hogy ez milyen módon valósult meg, tényleg másképp látjuk, hiszen én is úgy gondolom, hogy nem sok minden valósult meg ebből a stratégiából. Ugyanakkor mi ellenzéki képviselők akarjuk a kormányon számon kérni a saját stratégiáját, és nem valami földtől elrugaszkodott módon, tehát annyit szeretnénk kérni, hogy a Magyar Országgyűlés, amelynek az is a feladata, hogy a kormányt ellenőrizze, és a kormány tevékenységét számon kérje, lehetőséget kapjon arra, hogy ezekről a számokról, amelyeket itt most az elnök úr is elmondott, és amit elmondott itt LMP-s képviselőtársunk is, tudjunk beszélgetni a ház falai között nyilvánosan.

Én nem értem a kormány hozzáállását. Egy olyan helyzetet hagy ki, ahol születhetne egy olyan határozati javaslati vita végén egy olyan döntés, amely teljes nemzeti konszenzussal kerül elfogadásra. Én előre meg tudom önöknek ígérni azt, hogy ha ez a Ház elé kerülne, akkor nyilván elmondanánk azokat a kritikáinkat, hogy mi nem valósult meg időarányosan ebből a stratégiából, mert rengeteg ilyen van, de a végén, biztos vagyok benne, a Jobbik megszavazná a határozati javaslatot, elfogadná, és egy olyan kompromisszumos megoldás születhetne, hogy rendben van, ebben és ebben a kérdésben történtek előrelépések, más területeken nem, de majd összeszedi magát a kormány, és 2020-ra teljesülni fog a stratégia nagy része. Biztos vagyok benne, hogy ebben ki tudnánk egyezni, tehát én nem értem, hogy miért nem használják ki ezt a helyzetet.

Ha igaz az, amit az elnök úr állít, és ennyire jó helyzetben van a stratégia, akkor pedig főleg úgy gondolom, hogy az önök érdeke lenne az, hogy minél előbb nagy nyilvánosságot kapjanak ezek a hatalmas sikerek, és minél jobban tudják ezeket a közvélemény felé kommunikálni, ha pedig nem, akkor meg itt az ideje, hogy őszintén szembenézzünk azzal, hogy ez a stratégia hogy is áll, és melyek azok a területek, ahol komolyabb lépések kellenek, és bele kell húznunk, és gyorsítanunk kell. Ezzel végre egy nagyon érdekes vitát is elő tudnánk cibálni a szőnyeg alól. Nagyon szemléletes volt, ahogy az elnök úr elmondta, hogy a GDP növekedett, a mezőgazdaság részaránya a GDP-ben folyamatosan növekszik, és ez valóban kellemes meglepetés, én is egyetértek vele, az is fontos volt, hogy a makrogazdasági adatok is pozitívak, illetve a számok alapján az állattenyésztés is növekedett némileg, csakhogy a vidékstratégia pont csak nem erről szól.

Ha most az Agrár Kutatóintézetnek az éves beszámolójáról vitatkoznánk, akkor még igazat is adnék, de a vidékstratégia számtalan olyan területet ölel át, amelyet ezen mérőszámok egyáltalán nem tudnak mutatni és kifejezni. A vidéki foglalkoztatottságról, a vidék megtartó erejéről, a természeti értékeink megóvásáról és azok megfelelő, fenntartható módon való hasznosításáról és számtalan olyan kérdésről kellene beszélnünk, amit ez a három mérőszám, amit az elnök úr emlegetett, pont nem tartalmaz, és az égvilágon semmilyen visszacsatolást nem adnak ezek a számok. Ezért is lenne fontos erről beszélni, és megértetni mindenkivel, hogy a Nemzeti Vidékstratégia nem csupán arról szól, hogy az a tízezer ember ma Magyarországon, aki mondjuk valóban mezőgazdaságból élő családnak számít, az ő boldogulásuk esetleg előrelépett; sok területen és sok család esetében igen, és ezt elismerjük, de nem erről szól a Nemzeti Vidékstratégia, és nekünk nem erről kellene itt elsősorban beszélgetnünk. Ezen okok miatt a Jobbik továbbra is fenntartja a támogatását, és nagyon bízunk abban, hogy meggyőzhető legalább a szakbizottság ebben a kérdésben. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Van-e további kérdés, észrevétel? *(Jelzésre:)* Sallai R. Benedek, most bekapcsolódva a vitába? Vagy előterjesztő szokott a viszonzulásra lehetőséget kapni, az előterjesztő általában akkor szólal meg még egyszer, csak úgy megjegyzem, az eljárásunk általános szabályai szerint.

SALLAI R. BENEDEK (LMP) előterjesztő: Elnök úr, megfelel akkor a végén.

ELNÖK: Rendben. Mert szerintem nem nagyon lesz hozzászóló, ezért mertem ezt javasolni.

Annyit szeretnék hozzátenni, hogy a kormány nem vonta vissza a vidékstratégiát, azt a döntését, tehát az él, ezt meg szeretném még egyszer erősíteni. Hogy annak melyik elemét ki hogyan látja, nagyítja fel vagy kicsinyíti, az már néha egy-egy pártnak a szemléletbeli kérdéséhez tartozik, és ebből hallható időnként véleménykülönbség. A vidékstratégia annak megszavazott módja szerint él.

Ha nincs további kérdés, észrevétel *(Senki nem jelentkezik.)*, akkor visszaadom a szót az előterjesztőnek. Sallai R. Benedek!

Sallai R. Benedek (LMP) reflexiói

SALLAI R. BENEDEK (LMP) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Elsőként jelezni szeretném, hogy elolvastam a jegyzőkönyvet, mert érdekelt, hogy milyen érvek hangzottak el, hogy tudjak azokra készülni, de megállapítottam, hogy azok alapvetően mezőgazdasági termelékenység szempontokat hangsúlyoztak, és az agráriumnak a teljesítményét hozták előtérbe, amit nem vitatunk, tehát nem arról szól a kérdés, hogy a mezőgazdaságban az eladott termék mennyisége növekedett-e, nem a GDP-ről akarunk beszélni, mert a GDP az a mérőszám, amely számára egy rákos beteg jobb, mint egy egészséges ember, meg ez az a mérőszám, aminek egy természeti katasztrófa jobb, mint egy baj nélküli világ, mert akkor növekszik a GDP. A GDP-vel nem lehet mérni a vidék potenciálját, azt azzal lehet mérni, hogy mennyi pénz marad az embereknél, mennyi ember marad a vidéken, azokhoz mennyi jövedelem jut, és azok hogyan férnek hozzá a közszolgáltatásokhoz.

Én elismerem azokat, amiket az előző vitában az elnök úr elmondott, illetve nyilván lenne mivel vitatkozni, de nekem nem szempont az, hogy hogyan növekedett a GDP-n belül a mezőgazdasági termelés aránya, azért nem, mert a mezőgazdasági termelésben – Győrffy elnök úr bizonyára meg tudja mondani – 187 ezer ember, 200 ezer ember, 210 ezer ember az, aki most konkrétan mezőgazdasági termelőként regisztrált. *(Győrffy Balázs: Kicsivel több!)* Én 8 millió emberről beszélek, aki a magyar vidéken él, és kisvállalkozásokban meg közszolgáltatásokban meg egy halom más szektorban dolgozik. Nekem nagyon-nagyon fontos az a mezőgazdasági termelői réteg, amelynek az eredményességéről Font elnök úr beszélt az előző ülésen, de ennek a vidékstratégiának sokkal többről kell szólnia, mint pusztán erről a rétegről.

Hadd mondjam azt el, hogy nem mondtam azt, hogy semmiben nem történt eredmény, csak éppen vannak határozott irányok, amelyek teljesen ellentétesek a stratégiával. Most én nem szeretnék erről vitatkozni, ami ténykérdés, de a természeti értékek megőrzése stratégiai célban a nemzeti park igazgatóságok vagyonezelésében álló területek nagysága, kiinduló érték 288 ezer hektár, a célérték 430 ezer hektár. Ehelyett mi történt? Első lépésként 60 ezer hektár került el, csökkent. Mondom konkrétan a biotermelésben lévő területeket: 133 ezer hektár volt a kiinduló érték, a célérték 350 ezer hektár. Mi történt? 120 ezerre csökkent. És ha végigmegyünk ezeken, végig tudjuk venni. A biodiverzitást a legkönnyebb támadni, tehát ha megnézzük csak az országos tűzokállomány nagyságát populációban, 1500-at tekint kiinduló értéknek, 1700-at a célértéknek, közben az utolsó szinkronszámlálás 1280 tűzokot számolt.

Én nyilvánvalóan nem mondom azt, hogy a Fidesz-kormány miatt csökkent a tűzokállomány, én azt mondom, hogy a tájhasználat változásai meg a vidéki mezőgazdasági struktúra nem segítette elő azt a célt, amit ez indikátorként meghatározott, amit a kormány elfogadott, és hogyha végigvesszük ezeket az indikátorokat, sajnos megnézhetjük szóról szóra: a kertészeti ágazat százalékos aránya 9,2 százalékról 15-re kellene hogy növekedjen. Hogyan változott? Nem változott, semmit nem változott, nem történt meg az a lépés három év alatt, ami 2020-ig kellett volna. A helyi közvetlen értékesítés arányának a teljes élelmiszer-feldolgozás arányában 7 százalékról 20 százalékra kellett változnia. Hogyan változott? 0,1 százalékot. Teljesíthető lesz így 2020-ig a 20 százalék? Vajmi kevés eséllyel, ha az első három évben 0,1 százalékot tudott növekedni. Ha végigmegyünk a hazai termékek arányán, a mezőgazdasági foglalkoztatáson, a mezőgazdasági foglalkoztatásban kiinduló értéknek azt mondja, hogy 430 ezer embernek kellene dolgoznia a mezőgazdaságban, és 700 ezer a célérték. Hol tartunk most? Nem változott érdemben, és nem növekedett a foglalkoztató potenciál. Ha végigmegyünk az iskolázottságon, amit a vidéki népesség megtartására mond, azt mondja: kiinduló érték népességarányosan 56,1 százalék, és 50 százalékra kellene lecsökkenteni az alacsony iskolai végzettséggel rendelkezők arányát. Nem változott, 14 éves gyerekek nem akarnak elmenni középiskolába tanulni, nem változik, romlik a mutató. Egész életen át tartó tanulás, a 25-64 éves népesség részesedését az oktatásban, képzésben 2,8 százalékról 5 százalékra tervezte növelni a stratégia. Hogy változott? 2,6-ra.

Ha végigmegyünk ezeken a mutatókon, akkor én nem arra vagyok kíváncsi, nyilvánvaló, hogy ha kormánypárti politikus lennék, én is az

eredményeikről beszélnek, de nézze el nekem, én ellenzéki politikus vagyok, én azokat kérem számon, amit a kormány vállalt, megígért, a stratégiában azt mondta, hogy ezeket teljesíteni fogja, és ezek nem történtek meg. Még egyszer mondom: nem vitatom el a kormányzat eredményeit azokban, amikben eredmények vannak, azokról beszélek, amikben rosszabbak a mutatóink, mint voltak, amelyekben a célértéktől rosszabb teljesítményt nyújtunk.

Nyilvánvalóan azt gondolom, egyetértve Magyar Zoltán képviselőtársammal, hogy a Fidesznek ez egy történelmi lehetőség lenne, egy olyan parlamenti többséget tudna szerezni, amit nagyon-nagyon kevés törekvéséhez tud megszerezni. Ez az irány azoknak a pártoknak, amelyek a magyar vidék sorsával foglalkoznak, azoknak ez egy vállalható irány volt, a Fidesz dolgozta ki, a Fidesz hozhatna olyat a parlament elé, amit ellenzéki pártok támogatni tudnak. Ennek a lehetősége az önök kezében van. Én abban bízom, hogy megtehetjük ezt. Most még egy tárgysorozatba vételről beszélünk, nem arról, hogy az Országgyűlés elfogadja, vagy nem fogadja el. Pócs képviselő úrról tanultam valamit a TTIP-vitanapon: a képviselő úr azt mondta a tárgyalásokról, hogy demokráciadeficittel rendelkezik az a parlamenti képviselő, aki a tárgyalás lehetőségét sem teremti meg, és nem akar valamiről tárgyalni – biztos tetszik erre emlékezni. Ugyanezt mondom: demokráciadeficit az, hogyha nem is teremődik meg annak a lehetősége annak, hogy valamiről tárgyaljunk a parlamentben, és nem lehet a parlament színterén megvitatni valamit, amivel a parlamenti pártok egy része nyilvánvalóan egyetért. Teremtsék meg ennek a lehetőségét, én csak ennyit kérek, ne kelljen vitanapra aláírásokat gyűjtögetnünk, és majd a végén a vitanapon azt mondják, hogy: köszönjük szépen, hogy megszervezték ezt az ellenzéki pártok, és beszélhettünk erről. Teremtsék meg a lehetőségét, hogy a parlament elé kerüljön! Teremtsék meg a lehetőséget arra, hogy beszéljünk róla! És akkor még mindig visszakozhat a kormány, hogyha úgy gondolja, hogy változtat ezen a politikáján.

Arra kérem a jelen lévő fideszes képviselőket és a kétkezüeket, akik helyettesítik azokat, akik nincsenek itt, hogy támogassák ezt az indítványt. Higgyék el, hogy ha őszinték azok a célok, amiket önök ebben megfogalmaztak, akkor a támogatásunkat fogják élvezni. Nem rosszat akarunk, nem a Fideszt akarjuk támadni, hanem azt szeretnénk, hogy az önök által vázolt célokból a lehető legtöbb megvalósuljon. Én azt kívánám kormányzó pártként, hogy bárcsak olyan célokat tudnék hozni, amelyeket az ellenzéki pártok is támogatnak. Ez a lehetősége önöknek, ha most ezt beengedik-e, és majd utána meglátjuk, hogy mi lesz vele. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Igen, köszönöm szépen. Az a kíváncsi, hogy kormányzó pártként majd az LMP is esetleg ilyen pozícióban legyen, az, úgy érzem, még egy kicsit a távolabbi jövőbe tekint, talán még távolabbiba, mint amit ez a vidékstratégia felvázol.

Tisztázzuk: az az összhozammennyiség, amit egyrészt a GDP-számok, másrészt a kibocsátási tényezők mutatnak, az mégiscsak a mezőgazdasági szereplőkhöz jutott. Én azt értem, hogy anno az LMP is, két héttel ezelőtt, három héttel ezelőtt a Jobbik is az egyes szegmenseit kritizálja esetleg ennek a vidékstratégiának a saját szemüvegén keresztül, de a mezőgazdaságot körülbelül 5 ezer indikátorral lehetne leírni, nagyjából ennyi paraméterrel tudjuk körbeírni, ebből önök most itt három-négyet-ötöt hoznak fel. Ne értse

félre, nagy rajongója vagyok Szomor Dezsőnek és a Hortobágyi Nemzeti Park tűzokállomány-védő programjának, ezen a két helyen található Magyarország legnagyobb tűzokállománya, de hogy pillanatnyi okok miatt miért csökkent esetleg éppen most százzal vagy kétszázzal a számolandó példány, én ehhez nem értek. Én úgy érzem, hogy a mezőgazdaság összvolumenéhez képest nem biztos hogy ez egy olyan súlyponti kérdés, amely kapcsán százalékosan is ki lehetne fejezni, hogy ha ez nem teljesül, akkor ezáltal a vidékstratégia csorbát szenvedne. Én tehát értem azt, hogy néhány indikátor kapcsán esetleges aggálya van most a betervezőnek, de mint említettem, annak az 5 ezer indikátornak a többsége nem egészen ezt mutatja egyelőre.

Ha a hétköznapi problémákat nézzük, engem például sokkal jobban aggasztott ősszel, hogy a belvíz és a talajvíz megemelkedése miatt a kukorica kinn maradt a földeken, hogy néhány kombájn és néhány több tízmilliós traktor elsüllyedt, és ott vonszolták és darabolták szét, annak a gazdának a helyébe képzeltem magamat, és óriási fájdalmam volt, amikor ezt láttam. Na, ezt inkább sokkal fájdalmasabb problémának éreztem (*Magyar Zoltán: Ez is egy indikátor!*), mint egy-két indikátornak a negatív színben való bemutatását, hogy akkor most, jaj, a vidékprogramnak, a Nemzeti Vidékstratégiának annyi, és már nem is teljesül.

Tartom, tartjuk magunkat a február 11-ei ülés jegyzőkönyvi állapotához, mint ahogy említettem, ebben érdemi vitát nem tudunk most újra lefolytatni, ugyanazok a felvetések, ugyanazok az állítások és kontraállítások hangzottak el most is, mint 11-én februárban.

Határozathozatal

Ha nincs további kérdés, észrevétel (*Senki nem jelentkezik.*), akkor a szavazáshoz érkeztünk. Kérdezem, hogy ki az, aki támogatja, hogy tárgysorozatba vételre kerüljön a H/2305. indítvány Sallai R. Benedek részéről. Aki igen, az kézfeltartással jelezze ezt! (*Szavazás.*) Ez 1 igen. Nyugodtan megállapíthatom, hogy nem kapott támogatást a benyújtott indítvány.

SALLAI R. BENEDEK (LMP) előterjesztő: Elnézést, ügyrendi! Hogyha nem veszi tiszteletlenségnek, elnök úr, kérném az ellenzőket, illetve a tartózkodókat is.

ELNÖK: Igen. Ki az, aki tartózkodik? (*Szavazás.*) 7 tartózkodó. Ki az, aki nemmel szavaz? (*Szavazás.*) Nincs ilyen. 7 tartózkodás mellett a bizottságunk nem vette tárgysorozatba az előbb említett indítványt. (*Sallai R. Benedek: Köszönöm.*)

Egyébként a két, szinte azonos szövegű határozati javaslat, ez és amit Magyar Zoltán alelnök úr is említett a vidékstratégiával kapcsolatban, azért nem került egy ülésnapon megvitatásra, mert Sallai R. Benedek kérte, hogy a február 11-ei ülés napirendjéről vegyük le (*Sallai R. Benedek: Köszönöm.*), mert azon az ülésen nem tudott jelen lenni.

A földhasználati pályázatok átláthatóságának és ésszerűségének megteremtése érdekében a Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. törvény módosításáról szóló T/2364. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Áttérünk a második napirendi pontra, amely régen a 3. számú volt, a földhasználati pályázatok átláthatóságának és ésszerűségének megteremtése érdekében a Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatra, amelyet szintén Sallai R. Benedek nyújtott be. Megadom a szót az előterjesztőnek.

Sallai R. Benedek (LMP) szóbeli kiegészítése

SALLAI R. BENEDEK (LMP) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Abban bízom, hogy a bizottság tisztelt tagjainak volt alkalmuk átnézni ezt a javaslatot. Gyakorlatilag a miniszterelnök úr több alkalommal elmondta a parlamentben, hogy elkötelezett híve az átláthatóságnak, az ellensúlyoknak és a társadalmi kontrollnak. Az NFA egy olyan pályázati rendszert üzemeltet és tart fenn, amelyben a döntések hátterét, körülményeit gyakorlatilag senki nem tudhatja meg. Arról tájékoztatást kapnak a pályázók, hogy nyertek vagy vesztek, mindenki megismerheti a saját pályázatának az értékelését, de azt, hogy az arányaiban a többihez képest hogyan alakul, a többiek miért nyertek, ő miért nem nyert, a pályázati mechanizmusba gyakorlatilag nem lehet beleslátani. Ennek megfelelően azt szerettem volna a javaslattal elérni, hogy a pályázatok teljes mértékben nyilvános pályázati rendszerben működjenek az Európai Unió Strukturális Alapjai vagy az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alap gyakorlatának megfelelően, hiszen állami köztulajdonról van szó, ha úgy tetszik, közösségi tulajdonú termőföldek használatáról van szó, ezért nyilvánvalóan azt éreztem, hogy az lenne a cél, ha a miniszterelnök úr által többször elmondott átláthatóság és nyilvánosság elve érvényesülne ebben a tekintetben is, és ezt jelentősen tudná növelni a kormányzat azon törekvését, amit a pályázati rendszerekbe fordít.

Nyilvánvalóan ismert mindannyiuk számára az a tény, hogy nagyon sok politikai támadás érte ezt a pályázati rendszert az elmúlt időszakban. Ez az átláthatóság megteremtése annak a hátterét, hogy mindenki tájékozódni tudjon gyakorlatilag a pályázatoknak a teljes dokumentációján keresztül, a személyi adatok ismerete nélkül a döntéshozási mechanizmusról, az értékelésről, az értékelők személyéről, azoknak a szempontjairól, és ez jobbá, világosabbá és átláthatóbbá tenné a rendszert.

Arra kérem a tisztelt bizottság tagjait, hogy a tárgysorozatba vételt támogatni szíveskedjenek, ezzel megnyílik a lehetőség arra, hogy a parlamentben erről eszmét cseréljünk. Teljesen nyitott vagyok a bizottság szakértő tagjainak az esetleges módosító, jó szándékú indítványaira, szívesen változtatok rajta, hogyha valamire javaslatuk van, tehát nem várom el azt, hogy szó szerint így fogadják el, de a tárgysorozatba vétel megnyitná a lehetőséget arra, hogy önök is hozzátegyék ehhez az ötleteiket, a javaslataikat, hogy ez a pályázat rendszer jobb és tisztább legyen. Kérem a bizottság támogatását. Köszönöm szépen, elnök úr.

Hozzászólások

ELNÖK: Megnyitom a vitát a bizottsági tagok előtt. Ki kíván hozzászólni? *(Jelzésre:)* Magyar Zoltán alelnök úr!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Ez az a téma, amely, azt hiszem, a legtöbbször előkerült az elmúlt időszakban, az elmúlt öt évben a bizottság asztalán. Különböző szövegezésben, de minden ellenzéki párt benyújtotta már ezt az óhaját, és ez nem véletlen. Elképesztőnek tartom én is, hogy 2015-ben Európa közepén ott tartunk, hogy a mindannyiunk, minden magyar állampolgár tulajdonát képező földterület bérbeadását ilyen szupertitkos módon végzi a kormány, főleg azok után a botrányok után, amelyek az elmúlt években napvilágot láttak, jogorvoslati lehetőség nincsen, tehát mi is úgy gondoljuk, hogy ez fenntarthatatlan, és ezt a rendszert újra kell gondolni.

Még korábban, ha jól emlékszem, 2013 tavaszáig legalább az a lehetőség fennállt, hogy mi országgyűlési képviselők bementünk az NFA-hoz, betekintettünk a pályázatokba, és ki tudja, hogy törvénybe ütköző vagy nem ütköző módon, de esetleg lehetett úgy információhoz jutni, és ezt felhasználni később, hogy elértük legalább azt, hogy sajtóvisszhang lett belőle, vagy a parlamentben felszólalás, és a botrányok következtében egy-két esetben még talán visszakozott a kormány, gondolok itt Szedlák képviselőtársunk ügyére vagy több más kormány közeli politikus családja vagy barátja földbérleti ügyeire. Önök azonban ezt is túlzott lehetőségnek gondolták, és 2013 tavaszától a döntés megszületésének pillanatában postára adják a vesztes pályázatokat, és gyakorlatilag nekünk, ellenzéki képviselőknek, ha utána szeretnénk járni egy-egy ügynek, akkor úgy kell összevadásznunk a vesztes pályázatokat, hogy össze tudjuk hasonlítani a nyertessel. Ez eleve egy elképesztő sztori.

Volt olyan eset, amikor még össze tudtuk hasonlítani – Varga Géza képviselőtársam is be tud ilyenről számolni –, amikor a nyertes és a vesztes pályázat száz százalékra, betűre megegyezett, csak az egyik a szubjektív pontos részekre feleannyi pontot kapott, mint a nyertes pályázat, tehát az elején, amikor még nem számítottak arra, hogy néhány ellenzéki képviselő veszi a fáradságot, és utána néz a dolgoknak, akkor még arra sem vették néhányan a fáradságot, hogy saját pályázatot írjanak. Az ellenőrzésekkel is komoly gondjaink vannak, nem igazán látjuk azt, hogy mely területeknél milyen módon, milyen gyakorisággal és milyen szigorúsággal ellenőrzik a bevállalt feltételeket azoknál, akik megnyerték az állami földterületeket, illetve vannak olyan információink is, hogy bizonyos kormány közeli érdekcsoportoknál bizony azok a korábban, még a „piszkos 12” esetén megkötött földbérleti szerződések pedig egyszerűen nem járnak le, és ezekhez az információkhoz sem férünk hozzá.

Ezek azok az érvek, amelyek, úgy gondolom, még feltétlenül fontosak ahhoz, hogy megpróbáljuk meggyőzni önöket arról, hogy érdemes lenne egy átlátható rendszert kialakítani. Egyébként szerintem ez középtávon a Fidesznek is mindenképpen érdeke, hiszen a klientúraépítésen túl azért csak kellene figyelni arra is, hogy milyen a megítélése ennek a rendszernek. A Jobbik pedig továbbra is vállalja azt, amit elmondott, hogy kormányra kerülve az összes földbérleti pályázatot felül fogjuk vizsgálni, és itt természetesen nem azokat akarom ijesztgetni, akik úgy jutottak földhöz, hogy, úgy gondoljuk, megérdemelték, mert vannak ilyenek is, de mindenképpen rászorul a rendszer egy alapos felülvizsgálatra. Köszönöm.

ELNÖK: További hozzászóló van-e? *(Senki nem jelentkezik.)*

Annyit szeretnék megjegyezni ezekre a mondatokra, amelyek mind az előterjesztőtől, mind Magyar Zoltán alelnök úrtól elhangzottak, hogy nagyon sok támadás érte ezt a rendszert, s a többi, hogy igen, önök támadták, tehát ezt nevezhetjük nagyon sok támadásnak, önök, illetve időnként a vesztesek, tehát akik nem nyertek, azok támadták. (*Magyar Zoltán: A nyertesek nyilván nem!*)

Akik megnézik az egyes kiírásokra jelentkezők arányát, látják, hogy rendkívül nagy az elszántság ma arra a magyar gazdák sorában, hogy földterülethez jussanak, akár tulajdoni formában, erre is nagyon komoly igényt látunk, akár pedig bérlettel és ezen belül az állami termőföldek bérletével. Ennek egy tükörszáma körülbelül, hogy öt-hatszorosa a túljelentkezés, azaz egy kiírt területre átlagban öt-hat jelentkező is beadja a pályázatát. Ebből persze egyetlenegy kellemetlen dolog van a végén: hogy egy nyer, tehát a sértettek és az örömteli gazdák aránya rögtön 6 az 1-hez (*Magyar Zoltán: De ez mi?*), mert egy valaki nyert, és hat nem, és aki úgy érzi, hogy nem nyert, az mindenféle érvrendszerrel megpróbálja elérni, időnként politikai szereplőknél, időnként a köznyilvánosság igénybevételével, hogy márpedig neki van igaza. És ez a helyzet akkor is így marad, ha bármilyen – úgymond – nyilvánosságra, amit én a magam módján nem értek ebben persze, de bármilyen nyilvánosságra vagy jogszabályi változásra tesznek javaslatot az ellenzék részéről.

Azt a helyzetet nem tudjuk felülírni jogszabállyal, hogy ma ilyen nagy az úgynevezett földéhség, hogy ekkora a túljelentkezés minden termőföldre. Azon lehetne gondolkodni, ezt én már házon belül is, a kormányon belül is kérdeztem, hogy vajon hosszú távon fenntartható-e az 1250 forint/aranykorona éves bérleti díj, mert köztudott, hogy ez alacsonyabb a piaci árnál, tehát aki állami termőföld bérléséhez jut hozzá, az köztudottan a piaci árnál alacsonyabban tud bérelt földterülethez hozzájutni. Többek között ezzel magyarázom én, hogy óriási a túljelentkezés. Ezt a helyzetet mindenki szeretné a saját javára fordítani, hogy állami földterületet béreljen. Önök előtt is ismertek az adatok, most már valahol a 300 ezer hektár a meghirdetett föld, és döntő mértékben már határozatban is szerződéshez juttatta a jelentkezőket, óriási mennyiség. Nem akarok visszamenni, de önök tudják, hogy hogyan működött azelőtt az állami termőföldek bérleti jogához való hozzáférés. Most mi változatlanul azt állítjuk, hogy ennél nyíltabb rendszert nem lehet csinálni, egyrészt az állam mégiscsak tulajdonos, tehát hadd legyen már döntési joga az államnak a köztulajdonával való bánásmód elve alapján, hogy a pályázók benyújtott pályázatát minősíti, rangsorolja.

Tudom, hogy önök és egyes gazdálkodók esetében – ön is felhozott példát – ugyanaz a szövegszerű benyújtott pályázat, mégis más pontbírálatot kapott, de talán épp a tegnapi albizottsági ülés volt a fényes példa arra, hogy nem igaz az, hogy nem történt meg a korrigálása az esetlegesen egyértelműen nem helyénvaló döntésnek, itt most a Hortobágyi Nemzeti Park területének, ha jól értettem az államtitkár úr bejelentését, a 14 szerződésének a felbontása fog megtörténni, tehát láthatólag korrekcióra is képes a rendszer. Én tudom, hogy ez nem olyan gyors, amelyet időnként az ellenzék elvárna, és időnként a magánvállalkozások elvárnának, hogy egy döntés, úgy gondolja a magánvállalkozó, és akkor holnaptól kezdve úgy mennek a dolgok. Az államigazgatás egy picivel azért lassabb és körültekintőbb ilyen szempontból, és ez esetleg okozhat türelmetlenséget az érintettek részéről. Tehát, mondom, nem igaz az, hogy az esetleges téves döntésnek nincs olyan következménye,

hogy az most felbontáshoz és netán új pályázatkíráshoz vezetne, ezt épp a tegnapi albizottsági ülés is bizonyítja.

Soha nem kérdezzük meg a nyertes gazdákat, tudom, önök szerint azok mind Fidesz-bérencek meg Fidesz-vállalkozók, meg nem tudom, micsoda jelzőket szoktak kitalálni. Én ezt visszautasítom kerek perec, mert abban az ismeretségi körben, amelyben nekem van információ, messze ilyet nem lehet állítani, sőt hogyha már politikai orientációt is belevegytünk, mert önök előszeretettel megteszik ezt a jelzők használatakor, akkor merem mondani azt, hogy jó néhány „ellenpéldával” is elő tudnánk állni, amelyekben nem éppen a Fideszt dicsőítő vagy érte rajongó gazdálkodó komoly földterület, állami földterület bérlője lett, ilyenről is tudok. Ha önök a politikai orientációt is az érvrendszerükbe hozzák időnként, akkor kénytelen vagyok erre is utalást tenni. Önmagában tehát nem értek egyet ezzel a kritikával.

Valószínű, hogy ameddig a Fidesz-KDNP kormányon van, és ameddig az ellenzéki formációk valamelyike ellenzékben van, ez a kritika évről évre fel fog merülni, mert nem az ellenzék az, aki a feltételrendszert írja, szabályozza, hanem a kormányoldal, és innen fakad igazából, ez a gyökere a vitának. Nem biztos, hogy ebben túlságosan közel fogunk egymáshoz kerülni logikailag, ugyanis az eredmények alapján azt merjük állítani, hogy a rendszer működik, azoknak a kisebb-nagyobb hibáknak és hiányosságoknak, amelyek felszínre kerültek, az egyik fele nem volt megalapozott, a másik felénél, amelyik ilyen területű volt, a korrekció megtörtént, sőt olyan eljárásról is tudok, amelyben egyezés történt esetleg egy sértett gazdálkodóval, hogy most nem ő kapta azt a területet, s a többi, de a következő alkalommal, amikor azon a környéken újra állami földterület került kiírásra, már előre jelezték a gazdának, hogy na, most legyen szíves beadni a pályázatot, mert ő akkor az állattartótelepén az állatállományának továbbra is biztosítani tudja a legelőfelületet. Tehát egy partneri kapcsolat is kialakult olyan esetben, amikor valaki sértettnek érezte magát – megint az a helyzet volt, hogy négyen jelentkeztek, és egy nyerhetett csak, és a másik három úgy érezte, hogy őellene fogott össze mindenki. Ez egy nehéz vita, ilyen lesz még, hiszen arra a 6-700 ezer hektár termőföldre, amelynek most már közel a fele meghirdetésre került, a közeli években, érthető módon, az eddigi bérlők szerződési időtartama lejár, azok ugyanígy meghirdetésre kerülnek, tehát továbbra is szinte kódolva van, hogy lesznek sértettek, akik nem jutottak hozzá az általuk vágyott állami termőföldhöz.

A javaslatot, a törvényjavaslat tárgysorozatba vételét nem fogjuk támogatni.

Van-e további kérdés, észrevétel? *(Jelzésre:)* Magyar Zoltán alelnök úr!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Nagyon röviden, köszönöm, elnök úr. Amiket elmondott, azokból egyetlenegy érvet nem kaptam amellet, hogy miért ne támogathatnánk a földhasználati pályázatok átláthatóságának és ésszerűségének megteremtése érdekében a Nemzeti Földalapról szóló törvény módosítását. Ez nem érv, hogy földéhség van ma Magyarországon, és hogy több a csalódott pályázó, mint a nyertes – ezeket mi is tudjuk. Természetesen lehetetlen az, hogy mindenki földhöz jusson, aki szeretne, nem állította senki, hogy nem, itt az átláthatóságról és az ésszerűségről van szó, és a mellett, hogy ekkora titkosítás veszi körül ezt a földügyet, a mellett sem kaptam érveket, hogy ezt miért kellene a jövőben is fenntartani. Azt pedig, hogy politikai orientációt vélünk felfedezni nem minden esetben, de nagyon – nagyon! – sok esetben, azt ne tőlünk, ellenzéki

képviselőktől fogadja el a fideszes többség, hanem az önök belső viszonyait jól ismerő korábbi államtitkáruktól, mondjuk Ángyán Józseftől, aki több tanulmányban világosan lefektette, hogy mely megyékben milyen családok, milyen érdekkörök kapják az állami földek jelentős részét – ott sem azt állította természetesen, hogy mindegyiket –, és nem hiszem, hogy az egy normális pályázati rendszer, ahol mondjuk egy Mészáros Lőrinc a komplett Váli-völgy állami földjeit meg tudja szerezni a helyben élők elöl, és nem sorolom a sok ismert példát. Ezért csak hangsúlyozni szerettem volna, hogy nem kaptam érveket amellett, hogy miért ne támogatónk.

ELNÖK: Van-e további kérdés, észrevétel? *(Senki nem jelentkezik.)* Ha nincs, akkor viszonzásra megadom a szót az előterjesztőnek.

Sallai R. Benedek (LMP) reflexiói

SALLAI R. BENEDEK (LMP) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én azt tudom, hogy nem fogják támogatni, meg ezt tudtam a bejelentés nélkül is, de azért némileg mégiscsak csalódott vagyok az elnök úr érvelése miatt. Azt állítja, hogy nincs semmi félnivalója a kormánynak, mert tisztességes, korrekt a rendszer, ugyanakkor nem akarja megmutatni ezt. Ha nincs félnivalója, akkor miért nem lehet nyilvános? Hogyha minden tisztességesen és korrektan zajlott, akkor miért nem lehet megnézni?

Megmondom őszintén, félreismer engem nagyon az elnök úr, hogyha azt gondolja, hogy engem érdekel, hogy egy pályázónak milyen pártpreferenciája van. Én nem vonom kétségbe azt, hogy attól, hogy valaki fideszes, ne nyerhetne állami földet, vagy hogy az agrárkamara tisztségviselője ne nyerhetne, ugyanúgy joga van hozzá, mint bármelyik más magyar állampolgárnak, mindenkinek joga van. A kérdés soha nem az, hogy milyen pártpreferenciája van, hanem hogy miért ő nyert.

Úgy értelmezte az elnök úr, hogy a tegnapi ellenőrző albizottsági vagy testületi ülés arra volt bizonyíték, hogy képes a korrekcióra a kormány, és azt bizonyította, hogy lehet javítani. Én itt voltam, és nekem pont az ellenkezőjére volt bizonyíték, arra, hogy számos esetben, amikor a kormányzatot úgy megszorítják, hogy már nem tehet mást, akkor kényszerből lép, de magától hibát nem hajlandó beismerni és felismerni, pedig szerintem az egy nemes hatalmi gesztus lenne, hogyha valaki úgy kormányozna, hogy elismeri a hibáit. Akár a parlagrafőről beszélünk, amikor már országos nyilvánosság van az egész mögött, és mikor már bele van szorítva, és a miniszterelnök mondja azt, hogy márpedig helyre kell állítani, akkor lép a kormányzat. Ott volt Lázár János miniszter úrnak a luxusutazása, amikor már négy címlapon volt, akkor azt mondta, hogy visszafizeti. Ez a 14 pályázó, akit most az államtitkár úr tegnap bejelentett, az, ami védhetetlen, de nem tudjuk a mai napig.

A KEHI-jelentésről beszélünk, tegnap, az albizottsági ülésen is szóba került, és fogalmunk nincs, hogy mondjuk egy juhtartó gazdával szemben egy ötven fehér kacsát tartó állattartó miért nyert földpályázatot a Hortobágyi Nemzeti Park pannon szikes gyepén, fogalmunk nincs, hogy hogyan nyerhetett 31 olyan pályázó, akinek a pályázat közben volt bejelentés alatt a cége, és úgy lett jogi személy, hogy a pályázatra alakítottak céget. Én nem azt mondom, hogy nem hozott jó döntést a kormány, lehet, hogy ezek a jogi személyek a legjobb bérlők, akiket el lehet képzelni, de tudni szeretnénk, hogy miért, miért ez a legjobb. Miért nem lehet ezt nyilvánosan csinálni? Hogyha nekem lenne egy földem tulajdonosként, nem azt csinálnám, hogy odahívnék

embereket, és azt kérdezném: kérem szépen, ki valósít meg nagyobb foglalkoztatást ezen a földön, ki fog több állandó bejelentett munkahelyet létrehozni, ki fogja biztosítani a terület jobb ökológiai állapotát, ki fogja a helyi kiegészítő jövedelemszerző lehetőségeket megteremteni a vidéknek, ki fog olyan állatot tartani, amire majd helyi élelmiszer-feldolgozóipar épülhet? Nem tudjuk, hogy mi történik. Egy halom olyan szempont van az NFA pályázati rendszerében, ami érthetetlenül van benne, és csak azt szeretnénk, hogy lássuk az okokat, azt szeretnénk megérteni. Én ezer örömmel hiszem el a kormányzatnak, hogy a legbölcsebb, a legtisztességesebb és a legjobb döntéseket hozta meg, de – bocsásson meg nekem! – én látni szeretném ezt, mert nem hiszem csak azért, mert egy politikus ezt mondta.

Semmi másra nem irányul az indítvány, mint arra, hogy hadd nézzük meg. Higgye el, teljesen félreismer, hogyha azt gondolja, hogy engem érdekel az, hogy fideszes vagy nem fideszes. Nekem teljesen mindegy. Engem az érdekel, hogy helyben munkát teremt, munkahelyet tart fenn, értékteremtő gazdálkodást folytat vagy nem. Mindenféle pártban, én azt látom, hogy gyakorlatilag akármelyik pártot nézem meg, mindenütt vannak olyan emberek, akik jobb lenne, ha nem lennének, meg mindegyikben vannak tisztességes emberek, akik jót akarnak, ez az eddigi benyomásom. Én nem vonom kétségbe, hogy lehetnek a nyertesek között, de az az érvelés, hogy a vesztesek háborognak, meg az ellenzék, ez nyilvánvalóan nem véletlen, aki előnyhöz jut, az nem fog háborogni.

Az a kérdés, hogy a társadalom számára ez a közösségi tulajdon jól hasznosul, vagy nem hasznosul jól, megteremti-e azokat a célokat, amelyeket mondjuk a Nemzeti Vidékstratégiában megfogalmaztak, meg fogja-e teremteni azt, hogy majd a felnőtt korúak kiegészítsék az agrárképesítéseiket, meg fogja-e teremteni azt, hogy többen maradjanak helyben a fiatalok közül, hogy több legyen az állattartás, hogy azokból több élelmiszert állítsanak elő helyben, és abból több jusson helyi piacra? Ha a pályázat rendszer nem ezt szolgálja, akkor az a pályázati rendszer rossz.

Én nem vonom kétségbe azt, hogy lehet jó a pályázati rendszer, de meg szeretnék győződni róla, mert hogyha létezik az az ellensúly, amiről a miniszterelnök beszél, hogy az ellensúlyok a demokrácia egyik fontos elemei, akkor ellensúlyként szeretném ezt megnézni. Semmi mást nem kérek ezzel az előterjesztéssel, mint hogy annak teremtsék meg a lehetőségét, hogy az NFA pályázati rendszer átlátható és világos legyen, és mi is meggyőződhessünk arról, hogy önök valóban a legtisztességesebb és legbölcsebb döntéseket hozták a magyar vidék számára. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Egyetlenegy stratégiai szempont van: az állattenyésztés, az állatlétszám növelése, fejlesztése, ez a legsúlyosabb kritérium az állami termőföldek pályázatánál.

Azt, hogy a kormány nem képes önrevízióra, nem fogadom el. A KEHI-vizsgálatot is a kormány kezdeményezte, és a KEHI-vizsgálat eredményét megengedte, hozzáférhetővé tette az ellenzék számára. Ez nem általános, hozzáteszem, önök ismerik (*Sallai R. Benedek: Ez jogszabályi kötelezettség!*) a KEHI-vizsgálatok eredményének a történetét. A kormány azt mondta, hogy rendben, aki ezt meg akarja nézni, megnézheti, és ennek a következménye lett az a tegnapi bejelentett 14 várható szerződésbontás és korrekció. Tehát nem értek egyet azzal, hogy a kormány nem képes önkorrekcióra.

Határozathozatal

További kérdés, észrevétel van-e? (*Senki nem jelentkezik.*) Amennyiben nincs, akkor szavazunk róla. Kérdezem, hogy ki az, aki támogatja, hogy az előbb idézett T/2364. számon benyújtott törvényjavaslat tárgysorozatba kerüljön. Aki ezzel egyetért, az kézfeltartással jelezze! (*Szavazás.*) 1 igen. Ki az, aki nem támogatja? (*Szavazás.*) 3 nem. Ki az, aki tartózkodik? (*Szavazás.*) 2 tartózkodik.

A bizottság nem támogatja az indítvány tárgysorozatba vételét.

A Kincsem – Nemzeti Lovasprogram megvalósításáról szóló H/3011. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Rátérünk a régen a 4., most a 3. sorszámot viselő indítványra: Kincsem – Nemzeti Lovasprogram megvalósításáról szóló határozati javaslat, amely H/3011. számon került benyújtásra Magyar Zoltán alelnök úr és további képviselőtársai részéről a Jobbik képviseletében. Megadom a szót az előterjesztőnek.

Magyar Zoltán (Jobbik) szóbeli kiegészítése

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke, előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. A logikánk hasonló, mint a Nemzeti Vidékstratégia esetében, azaz a rengeteg beérkezett panasz a lovaságazat minden területéről és sok szereplőjétől arra ösztönzött minket, hogy érdemes lenne a kormányt ezzel a határozati javaslaton keresztül szembesíteni a korábbi ígéreteivel. A Kincsem – Nemzeti Lovasprogramot egyébként a Jobbik támogatja, tudná támogatni, ha az az Országgyűlés elé kerülne, hiszen azt tapasztaltuk, hogy azt döntő részben a szakma rakta össze, hozzáértő emberek, akik évek, évtizedek óta az adott területen tevékenykednek, és jól látják annak problémáit, így nagyon megörültünk mi jobbikosok, amikor arról értesültünk, hogy ez a kormányülésen elfogadásra került. Aztán teltek-múltak az évek, a hónapok, és semmilyen érdemi előrelépés nem következett be. Az a néhány beruházás, amely, úgy néz ki, nagyon nyögvenyelősen elindult, abszolút mutyikkal terhelt, és a sajtó és ezen keresztül a szélesebb közvélemény is értesülhetett arról, hogy ez sem úgy megy, ahogy ezt elvárhatnánk, a különböző egyéb területeken – gondolok itt az oktatásra, a sportra, a lovasturizmusra, a tenyésztésre, a versenyeztetésre, teljesen mindegy, hogy melyik területet említjük meg – mindenhol sok sebtől vérzik.

Én a lovaságazat azon szereplőit, akik elfogadták a meghívásomat, egy szakmai beszélgetésre kértem ide az irodaházba, és egy nagyon jól sikerült rendezvény lett a vége, ahol számtalan konkrét problémát mondtak el a megjelentek, ezeket írásbeli kérdések sorába foglaltam, és a miniszter elé tártam; kaptam is rájuk válaszokat, illetve válasznak gondolt szösszeneteket, amelyekből világossá vált, hogy nagyon nem veszi komolyan a lovasok problémáját a jelenlegi kormány, pedig az ígéretük azért itt is elég komolyak voltak, hiszen a szocialista időszak alatti semmittevés után a lovasok joggal várhatták azt, hogy komolyabb előrelépések lesznek. Ezért éreztem úgy, hogy ha már az írásbeli kérdésekkel, a figyelemfelhívással és a szakma meghallgatásával nem megyek semmire, akkor legalább itt, ezen határozati javaslat keretében kerüljön a Ház elé ez a problémahalmaz.

Hasonlóan a Nemzeti Vidékstratégiához itt is azt gondolom, hogy egyébként egy konszenzusos, összpárti elfogadásra kerülhetne sor, hiszen a

Nemzeti Lovasprogram tényleg nem egy pártpolitikai anyag – ahogy említettem, azt támogatjuk, és az valóban egy abszolút szakmai, vállalható anyag –, és a Jobbik ezért bátorkodott ezt idehozni. Képviselőtársaim személyéről is csak annyiban tennék említést, hogy nem véletlen, hogy többen írtuk alá, hiszen én itt a Mezőgazdasági bizottságot érintő lovasügyekben képviselném a lovasok érdekét, Gyöngyösi Márton mint aktív lovas írta alá, Szilágyi György mint a turizmussal foglalkozó képviselőtársam, de még dr. Lukács László is, aki a rekreációs célú lóhasználatban kapcsolatban keresett meg engem, és mondta el, hogy milyen katasztrofális helyzet van ezen a területen, miközben a lovasterápia minden nemzetközi és hazai mérőszám szerint brutális mértékben képes javítani az igénybe vevő, mentális vagy egyéb problémákkal küszködő páciensek állapotán. Ehhez képest kuncsorognak a civil szervezetek, amelyek ezzel foglalkoznak, és nagyon megalázó módon mindenféle külföldi adományokból próbálják fenntartani magukat ilyen hatékonysági számok mellett. Keppli Lajos képviselőtársam pedig a környezeti szempontokat és szintén a turizmust erősítve írta alá.

Ezeket csak azért akartam elmondani, hogy ez egyáltalán nem csak a mi bizottságunkat érintő terület, de az első lépés az lenne, hogy a mi bizottságunk ezt a határozati javaslatot tárgysorozatba vegye, javasolja a parlament elé kerülését, és ott érdemben át tudnánk rágni ezt a sok-sok területet. Nem mennék végig itt most rajta, nem akarnám ezzel az időt húzni. Tíz, tizen-iksz írásbeli kérdésben boncolgattam a terület problémáit, és lehetőséget kérek arra, hogy ezt a Ház előtt is megtehessek. Köszönöm.

Elnöki bevezető

ELNÖK: Köszönöm szépen. Külön kértem az agrártárcát, hogy ennél a napirendi pontnál legyenek szívesek képviselni a tárca álláspontját (*Dr. Feldman Zsolt helyet foglal az asztalnál.*), mert valóban egy olyan speciális területről van szó, hogy amikor a lótenyésztés, lovasturizmus, terápiás foglalkozás, szabadidő-eltöltés, versenyeztetés és minden szóba kerül, tehát a lóval kapcsolatos összes témakör – hadd foglaljam így össze! –, abban rendszerint konszenzus szokott lenni már óidők óta a parlamenti környezetben, függetlenül a kormánypárti, ellenzéki szerepektől általában egységes az álláspont. '98 és 2002 között még külön egy vizsgálóbizottság is felállításra került, amelyben az akkori élsport, lovassport szereplői, tréneri, menedzserei is részt vettek külső tagként, és talán onnan indult el némi együttgondolkodás, és valóban, a magam részéről nyugodtan merem mondani, hogy mélységében nem ismerve ezt a területet annyit azért tudok, hogy most az iskolai oktatásba is bevonásra került a lovaglás mint oktatási lehetőség – három-négy éve mértük fel az összes magyarországi bejegyzett, idomárral, oktatóval rendelkező lótartóhelyeket, és ezeket kapcsolatba hoztuk a helyi általános és középiskolákkal. Rendkívül sok pályázati lehetőség nyílt meg, jó néhányat tudok, ahol technikai fejlesztések történtek ezeknél a lovardáknál, hobbilótartók területén. Az egyik területen például, emlékszem rá, nagy vitát váltott ki, hogy általánosan az erdő tulajdonosának az engedélyétől függetlenül is lehessen lovagolni ezeken a területeken, mert addig ez egy vitatott terület volt, és kinyitottuk a túralovaglás, távlovaglás előtt ezeket a területeket.

Tudom, hogy felszínes az ismeret, amit most én elmondtam, de én meg azokra a pontokra emlékszem, amelyek itt, a parlamenti környezetben megfordultak, és úgy gondoltuk, hogy előrébb léptünk az addigi állapotokhoz

képezt. De nem tudom, hogy hol tartunk, mihez viszonyítsuk magunkat nemzetközi szinten, más országokhoz, saját adottságainkhoz képezt, és ezért kértem, hogy az FM legyen szíves egy átfogó tájékoztatást adni a jelenlegi helyzetről. Feldman Zsolt helyettes államtitkár urat köszönhetem, megadom a szót.

Dr. Feldman Zsolt (Földművelésügyi Minisztérium) tájékoztatója

DR. FELDMAN ZSOLT helyettes államtitkár (Földművelésügyi Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A Kincsem – Nemzeti Lovasprogram és általában a lovaságazat egy nagyon speciális és gyönyörű területe az agráriumnak, speciális annyiban, hogy nem élelmiszert állít elő, és éppen ezért amikor az indikátorait nézzük, hogy hogyan jutunk egyről a kettőre, akkor kicsit más szemüvegen keresztül kell néznünk. Hiszen alapvetően a lovazás, a ló egy olyan jószág, egy olyan területe a mezőgazdaságnak, amely az eredményességét, a gazdálkodó jövedelmezőségét tekintve főszabály szerint akkor megy jól, hogyha jól megy a turizmus, ha jól megy a sportterületen a hasznosítás, és ha mindazok az egyébként meglévő fontos hasznosítási területek kicsit azért ennél hátrébb szorulnak a napi valóság szempontjából. Ez tükrözi azt is egyébként, hogy amikor maga a Kincsem – Nemzeti Lovasprogram készült, és amikor annak a lovaságazat sok-sok olyan területét próbáltuk számba venni, amelyeket egyébként a kérdéseivel a képviselő úr is valóban körbejárt, akkor a kormányzat teljes egészét kell, kellett és kell mozgatni, hiszen valóban, ahogy említette vagy ahogy beszélünk róla, a turizmustól egészen az egészségszabályozásig rengeteg olyan aspektusa van, amely ide tartozik.

Amiről én ezzel kapcsolatban nagyon röviden – hiszen akár külön bizottsági ülést is meg lehetne tölteni egyébként ezzel a kérdéskörrel – szeretnék tájékoztatást adni, az az, hogy jó néhány olyan elem van azzal az anno még 2012-ben megszületett programmal kapcsolatban, amely jól és a lovaságazat szempontjából hatékonyan halad. Hiszen nemcsak a beruházások fognak most már azért '16-ban a külső szemlélő számára is látványosan megvalósulni, ami azt szolgálja, hogy az infrastruktúra szempontjából legyen biztos és korszerű, megbízható háttere a lovaságazatnak, hanem bizony ahogy azt az elnök úr említette, például valóban a turizmus szempontjából lebomlottak a virtuális erdőhatárok a lovas túrázók előtt. Vagy éppen ugyanilyen nem látványos és nem látszó eredményként példaként meg tudom említeni önöknek, hogy az ágazat informatikai rendszere idén ki fog cserélődni.

Jó hírként tudom elmondani önöknek, hogy az FM irányítása alatt működik most már egy szakmailag kontrollált és koordinált munkában az a három ménes: Bábolna, Mezőhegyes és Szilvásvárad, amely lényegében több magyar, őshonos magyar fajta tenyésztésének a bázisát adja, és amely egyébként reményeink szerint mind erősebben fogja adni a hazai lovassportok szakmai bázisát, és emellett azzal a lehetőséggel is fogunk élni, hogy nemcsak a ménesek vannak szakmai irányításunk és legjobb tudásunk által irányítva, hanem bizony a középfokú oktatást össze tudjuk hangolni ezeknek a méneseknek a tevékenységével. Sok olyan munka zajlik tehát jelen pillanatban is, amit így összefoglalóan el szerettem volna mondani, amely, azt gondolom, mindenki számára könnyen elfogadhatónak és előremutatónak ítélné.

Egy újabb információ az eddig elmondottakon túl, hogy az idő azért viszont elmúlt 2012 óta, hiszen mégiscsak 2015-öt írunk, tehát nem véletlen, hogy mind a közben, amíg a képviselő úr kérdéseire válaszoltunk, amellet természetesen, de már a tavalyi év végén elkezdődött annak a szakmai átgondolása, hogy hogyan lehetne az akkori kormányhatározatban realizálódott döntéseket áttekinteni, és kicsit az anno elfogadott programnak a végrehajtását, az azt szolgáló intézkedéseket kicsit hozzáigazítani azokhoz az idő közben történt eseményekhez vagy tapasztalatokhoz, amelyek akkor még nem állhattak rendelkezésre. Én tehát arról tudom örömmel tájékoztatni a bizottságot, hogy az FM, ha minden igaz, március közepére, második felére el fog készülni egy saját szakmai javaslattal, amelyet a szakmával újfent meg kívánunk beszélni – ez viszonylag jó, előrehaladott státuszban van –, ami lényegében lehetőséget ad adott esetben arra, hogy kormányzati oldalról is a szakmával újra, ahogy említettem itt, három év, két és fél év idő elteltével közösen tekintsük át, hogy mire jutott a program, és mi az, amiben egyébként valóban előrébb kell menni.

Vannak olyan evidens dolgok – még ezt hadd említsem meg önöknek! –, amelyek e mellett, az eddig elmondottak mellett is folyamatosan mennek, hiszen például itt is láttam a megfogalmazott határozattervezetben mondjuk a támogatási szempontú megközelítést a lovasprogramnak. Jó hír, hogy a vidékfejlesztési programból, a Gazdaságfejlesztési Operatív Programból és minden olyan rendelkezésre álló forrásból, ahol az állattartók vagy a turizmus például megjelenik, a lovaságazat a következő időszakban is részesedhet. Vannak tehát olyan dolgok, amelyek maguktól, normál módon mennek, amelyek, azt gondolom, ilyen értelemben segíteni fogják a lóágazat szereplőit. Ezt arra hivatkozással szerettem volna csak mondani, látva a konkrét megfogalmazott pontokat, hogy van, ahol sokkal több szereplő bevonása szükséges ebbe a munkába, van, ahol pedig jóval konkrétábban lehet és kell is megközelíteni egy-egy konkrét felmerült kérdést.

Összességében azt tudom a bizottság számára tájékoztatásul elmondani, hogy jól megfogható, konkrét eredményei vannak a Kincsem – Nemzeti Lovasprogram végrehajtásának, természetesen nem ért véget ez a folyamat, a komplexitása általában nem könnyíti azt a munkát, amely az eredményes tevékenységhez kell, de ezt a koordináló és ezt az irányító szerepet az FM örömmel és büszkén vállalja, és a következő időszakban kezdődő szakmai egyeztetések ennek jegyében fognak telni. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Még egyszer hadd kérdezzek vissza: mikor látja aktuálisnak a tárca, hogy a felülvizsgálatot megtegye, és az érintett szereplőkkel egy konzultációt megtegyen?

DR. FELDMAN ZSOLT helyettes államtitkár (Földművelésügyi Minisztérium): Még egyszer mondom: ha közigazgatási nyelven szeretnék fogalmazni, akkor jelen pillanatban az FM-en belül belső egyeztetésen van az a koncepció, amelyet kidolgoztunk, ebben, én azt gondolom, hogy két hét kell ahhoz, hogy mi magunk a saját magunk dolgait véglegesszük. Én utána, az azt jelenti, hogy március végén, április elején szeretném a lovaságazattal a szükséges egyeztetéseket lefolytatni vagy elkezdni, ezt majd meglátjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

A bizottsági tagok részéről van-e kérdés, hozzászólás, észrevétel?
(Jelzésre:) Sallai R. Benedek!

Hozzászólások

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Köszönöm szépen az államtitkár úrnak az összefoglalóját. Összességében, hogyha jól fogtam meg, vagy jól értettem, akkor összességében tudja támogatni azt, hogy országgyűlési határozat formájában a Kincsem – Nemzeti Lovasprogram folytatódjon, hiszen csak támogatólag beszélt a programról és az eredményeiről. Hogyha ezt nyomatékosítaná a bizottságnak, az szerintem segítség lenne a döntéshozásban. Ugyanakkor én megköszönném azt, hogyha... Tehát az ilyen megfogalmazásokat, hogy jól megfogható eredmények, konkrét eredmények vannak, ezeket lehetne esetleg kvantitatív eszközökkel szemléltetni, mert kíváncsi lennék, hogy 2010 óta hány új lovarda nyílt Magyarországon, megkérdezném azt, hogy ezekben az állami ménesekben az őshonos magyar fajta lovakból a tenyészkanca-állomány száma hogyan változott, megnézném azt, hogy a ménvizsgán részt vevő méneknek a száma hogyan változott, és attól tartok, hogy ezeknek a számszaki ellenőrzése nem biztos hogy alátámasztja ezt az optimizmust, de én nagyon örülök neki, hogyha az államtitkárság, illetve a helyettes államtitkárság ilyen pozitívan fogadja ezt a kezdeményezést.

Az elnök úr felvezetőjéhez: valóban így van, hogy az oktatási rendszerben ez egy beiktatott fogalom lett, a nagyon nagy probléma az, hogy nem lett hozzá forrás rendelve. Ez nyilván nem a Mezőgazdasági bizottság kompetenciája, hanem az Emberi Erőforrások Minisztériumánál kellene megnézni azt, hogy a Klebelsberg Intézményfenntartó hogyan tudja finanszírozni azt, hogy az ifjúság részt vegyen ezen az egyébként a tantervi tervben szereplő tevékenységen, ez nagyon-nagyon hasznos lenne.

Azt mondta az elnök úr, hogy tud pályázati forrásokról, amelyeket támogattak. Az első két kiírásban, illetve a 2010-2014 közötti kormányzati ciklusban az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alap III. tengelyében megvalósuló turisztikai fejlesztések esetében lehetett lovasturizmusra pályázni, az utolsóból – fogalmunk nincs, miért, de – kikerült, és nem lehetett, tehát 2013-tól nem lehetett az EMVA-ban. Jó hír volt az, hogy Társadalmi Megújulás Operatív Programban, a TÁMOP 6.1.2-ben volt egészséges életmódra nevelés, amelyben valóban megjelent ennek a lehetősége, de sajnos ezzel nagyon kevés pályázó élt, és az egészséges életmódra nevelésnek nagyon sok más sportágot találtak, de az biztos, hogy ebben nemcsak a Feldman helyettes államtitkár úrnak a titkársága lenne illetékes, hanem nagyon-nagyon jó lenne, hogyha Kis Miklós Zsolt államtitkár úr bevonása is megtörténne, hiszen azok az európai uniós források, amelyek helyi gazdaságfejlesztési programokban tudnák támogatni a lovardák terjedését, a lovaságazatnak a térnyerését, azokra ott lesznek ezek a források. Egy kicsit aggályos nekem az, hogy a kormányzat többször bejelentette – de ez nem a kormányzat hibája, hanem, azt hiszem, az uniós trendek miatt van ez –, hogy a turisztikai fejlesztésekre szánt források jelentősen csökkennek, márpedig a lovaságazatban a legtöbb bevételtermelő ágazat sajnos ott van, tehát nagyon-nagyon kevés az olyan, önfenntartó lovarda, amelynek nem turisztikai bevételből származik a háttere.

Megköszönném, hogyha az államtitkár úr addig az egyeztetésig, ahol közösen tekintik át, hogy hova jutott a program, Mezőhegyes sorsát is

megvizsgálná, mert a mezőhegyesi állami, korábbi állami ménesnek a sorsáról nagyon negatív hírek jönnek, hiszen a korábbi ménesbirtokhoz tartozó földterületek jelentős része ki lett írva NFA-s földpályázaton, és komoly földterületeket veszített. Onnan az ottani tenyésztői tevékenységről, ami nóniuszban, holsteiniben és magyar sportlóban volt érdekelt, nagyon-nagyon szomorú hírek jönnek, hogy az ellehetetlenítés küszöbén állnak. Megköszöném, ha a helyettes államtitkár úr tudna ezzel foglalkozni. *(Megérkezik Harangozó Gábor István, a bizottság alelnöke.)*

Mindazonáltal megköszönöm az elnök úrnak is a helyettes államtitkár úrnak és a helyettes államtitkár úrnak is a Nemzeti Lovasprogram megvalósulásával kapcsolatos pozitív gondolatait. Én azt gondolom, hogy az LMP nevében mi is bejelenthetjük azt, hogy örömmel fogjuk támogatni a kormányzat ezen célkitűzését, ismét egy olyan területről van szó, ahol egyet tudunk érteni, tehát hogyha ez országgyűlési határozat formájában bejön, akkor mi is tudjuk biztosítani a kormányzatot és a kormánypártokat arról, hogy támogatjuk az előterjesztést. Kérem a bizottság tagjait, hogy ennek megfelelően, ha tudják, támogassák akkor, hogy ez országgyűlési határozat formájában megerősítésre kerüljön. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Van-e további kérdés, észrevétel? *(Senki nem jelentkezik.)*
Nincs.

Arra teszek javaslatot, hogy a bizottságunk majd önálló napirendi pontban foglalkozzon a tárca előbb említett konzultációjával és a következtetések tárgyalásának az eredményeivel. Ahogy hallottuk, a Kincsem – Nemzeti Lovasprogram él, nem került visszavonásra, működik, és pont egy vizsgálati állomásánál tartunk, ahol már jelenleg előkészített szakaszában van a felülvizsgálat.

Ha nincs további kérdés, észrevétel *(Senki nem jelentkezik.)*, akkor az előterjesztőnek adok szót.

Magyar Zoltán (Jobbik) reflexiói

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke, előterjesztő: Köszönöm, elnök úr. Én azért úgy vettem észre, hogy összességében támogatandó ez a javaslat a bizottság többi tagja részéről is, illetve a helyettes államtitkár úr részéről is – ennek nagyon örülök. Látszik, hogy a problémák megvannak, és úgy tűnik, hogy némelyekről azért értesüléseik is vannak, ez bizakodásra ad okot, ugyanakkor az elmúlt évek mulasztásai mégiscsak arra ösztökélnek, hogy biztassam önöket arra, hogy ne várjuk meg ezt az időpontot, illetve ha megérkezik a felülvizsgálata ennek a bizonyos Kincsem – Nemzeti Lovasprogramnak, azt nagy örömmel fogjuk venni, és támogatjuk, de addig is a feltárt problémákat azért igyekezzünk átbeszélni a parlament falai között is egy ilyen határozati javaslat vitájában!

Tényleg nem visszaélve az idejünkkel, csak néhány „apróságot” megemlítenék. Lovas nemzetnek definiáljuk magunkat nagyon szívesen, és nagyon büszkék vagyunk a világban erre, ehhez képest már ott tartunk, hogy a felmérések szerint egy szlovák állampolgár nagyobb eséllyel tud lovagolni, mint egy magyar állampolgár, és szinte minden környező országra ugyanez igaz egyébként, tehát ez, azt hiszem, egy elég beszédes szám.

Szintén nem tudjuk, hogy mi lesz a magyar fajtákkal, sok esetben a végveszély szélére sodródtak már. A bábolnai mutyi kérdése is megoldatlan maradt, ez nem önöket terheli, hanem még a szocialista-liberális

kormányzatot, de olyan szempontból mégiscsak önökön is van a felelősség, hogy Budai államtitkár úr akkor még, illetve elszámoltatási kormánybiztos elé tártam az ügyet, aki nagy hévvel válaszolva azt mondta, hogy mindenki börtönbe kerül, aki megérdemli, és minden megoldódik, és minden visszaáll a régi kerékvágásba. Ehhez képest akik elherdálták a területeket, azok ugyanúgy élők világukat, és nem igazán láttunk ebben sem előrelépést.

A lovasversenyeztetés, -versenyzés Magyarországon ma sokaknak a szakmából, úgy tűnik, egy szűk kormány közeli elitnek a játékává vált. A lovasoktatás hiányosságairól órákig lehetne beszélni, nem értem például, hogy a lovastúra-vezetőknek miért kell latinoktatás, amikor szakmai gyakorlaton szinte nincs is módjuk részt venni. De voltak itt még a közúti közlekedéssel kapcsolatban is életszerűtlen határok: 3500 kilogrammig lehet normál jogosítvánnyal utánfutót, lószállítót vontatni, miközben a 4 tonnás mérték lenne az ésszerű, és igazából ez egy aprócska kis módosítás lenne, de nagyon sok keserűségtől szabadítaná meg a lovasokat. Az építési engedélyek és a tartási előírások átgondolása is szóba került. A PR kérdése az állam részéről is nagyon sok hiányosságot vet fel. És szükség lenne egy országos állományfelmérésre is. Úgy gondoljuk, hogy használati értékre kellene alapozni az állami támogatást, és sok egyéb hiányosság van még, amire most idő hiányában tényleg nem akarok itt kitérni. A terápiára még egyszer felhívnam a figyelmet, ami siralmas helyzetben van ahhoz képest, hogy milyen jó számokat produkál, és hogy az abban részt vevők mind szolgáltatási oldalon, mind pedig az igénybevevők részéről mennyire egy, a társadalom számára kifizetődő cselekedet és tevékenység.

Ezek azok az érvek, amelyek mellett arra biztatnám önöket, hogy fogadjuk el, és nagyon örülök, hogy hallhattam a helyettes államtitkár úr biztató szavait, miszerint néhány héten belül elvileg újragondolásra kerül ez a történet, és aktualizálva lesz. Én úgy gondolom, hogy talán egy picit részese lehettem ennek a történetnek azáltal, hogy felvetettük ezeket a problémákat, és a lovaságazatot végre valaki meghallgatta Magyarországon, még ha csak ellenzéki részről is, de boldogan vállaltam ezt a feladatot, és remélem, hogy azért ezzel is hozzájárultam ahhoz, hogy ez az ügy előremozdult. Javaslom, hogy a parlamentben folytassuk ezt a beszélgetést.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Lehet, hogy szelektív a hallásunk, én nem hallottam olyat, hogy a helyettes államtitkár úr ezen határozati javaslat bizottság számára javasolt elfogadását terjesztené elő. Ugyanakkor magunk között és őszintén nemcsak az a kérdés, hogy a parlament munkáját terheljüke vagy ne, de egy olyan speciális területről van szó, hogy tartok tőle, hogy néhányunkon kívül nem sokkal többen vennének részt azon a parlamenti vitanapon, bocsánat, annak az ülésnapnak azon a napirendi pontján, amikor ez a határozati javaslat netán ott tárgyalásra kerülne. Azért legyünk őszinték, amikor ilyen kérdésekről is beszélünk!

Mindamellet az olyan terület, mint a lovasterápia kérdése, amelynek a gyógyító-megelőző szerepével teljesen egyetértek, azért az egy olyan összetett kérdéskör, az a konduktív terápia, amelyet végeznek, amelyben már messze nem egy mezőgazdasági és egy állattartói, állattenyésztési problematikáról van szó, hanem egy lelki, pszichológiai, orvosi, oktatási, egészségügyi területre tévedünk rá, sokkal nagyobb mértékben, mint hogy csak magában a mezőgazdaság, állattenyésztés szempontjából vizsgálnánk meg ezt az ügyet. Értem az ezen területért érzett aggodalmat, hiszen rendszerint sérült

gyermek és felnőttek terápiás kezeléséről és egy pozitívabb élményformájáról tudunk beszélni, de ez messze meghaladja véleményem szerint kizárólag az FM hatáskörét, tehát itt sokkal inkább más területeken kellene a feladatot egy nagyobb területre kiterjeszteni.

Határozathozatal

A szavazáshoz érkezünk. Kérdezem, hogy ki az, aki támogatja a határozati javaslat tárgysorozatba vételre kerüljön. Aki ezzel egyetért, az kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* 3 igen. Ki az, aki tartózkodik ez esetben? *(Szavazás.)* 7 nem.

Bizottságunk nem támogatja a tárgysorozatba vételt, leginkább az államtitkár által már bejelentett és folyamatban lévő felülvizsgálati eljárásnak köszönhetően, és arra tettem javaslatot, hogy amikor ez lezárult, az összes meghívott, érintett és képvisellel rendelkező szereplő bevonásával önálló napirendi pontban hallgassuk meg az FM egységesített vizsgálati jelentését.

Ezt a napirendi pontot lezárom. *(Sallai R. Benedek: Elnézést, de nekem mennem kell! – Sallai R. Benedek távozik.)*

Egyes agrártámogatási tárgyú törvények módosításáról szóló T/3412. számú törvényjavaslat) (Részletes vita) (Kijelölt bizottság)

Most térnénk rá az eredetileg 1., most már 4. napirendi pontra, az egyes agrártámogatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatra, amelynek a részletes vitájára kerül sor. Köszöntöm dr. Nagy István államtitkár urat és dr. Andréka Tamás főosztályvezető urat!

Formális kötöttséggel kell a részletes vitát megtartanunk. Először is arról kell döntenünk, hogy ez a benyújtott törvényjavaslat megfelel-e a házszabályi rendelkezésünk 44. § (1) bekezdés a-d) pontjának. Kérdezem, hogy ezzel kapcsolatosan a vita ezen szakaszához kíván-e bárki észrevétellel, kiegészítéssel élni a megfelelőség tekintetében. Kérdezem a kormány képviselőjét.

DR. NAGY ISTVÁN államtitkár (Földművelésügyi Minisztérium): Nem.

ELNÖK: Nem kívánnak. Kérdezem a képviselőtársakat. *(Senki nem jelentkezik.)* Nem kívánunk. Akkor az első döntésünk arról szól, hogy a bizottság megállapítja-e, elfogadja-e, hogy ez a törvényjavaslat megfelel a határozati házszabályi rendelkezéseknek. Aki ezzel egyetért, az kézfeltartással jelezze ezt! *(Szavazás.)* Ez egyhangú.

Most megnyitom a részletes vita következő szakaszát. Szeretném jelezni, hogy a bizottságunk kijelölt bizottság e törvényjavaslat tekintetében, és ugyan nem mindegyik módosító indítványt a bizottságunknak címezve nyújtották be, ami azt jelenti, hogy a nem hozzánk címzett módosító indítványokról nem kellene tárgyalni, de mégis arra teszek javaslatot, hogy az összes benyújtott módosító indítványt tárgyaljuk meg, ami nem sok, és így azokat is vita alá vehetjük, amelyeket nem közvetlenül a bizottságunknak címeztek.

Kérdezem, hogy ezzel a javaslattal, tehát hogy mindegyik módosító indítványt tárgyaljuk meg. Aki ezzel egyetért, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Egyhangúnak fogadom el, jelentem be.

Most a módosító indítványokhoz érkeztünk. A háttéranyagban található indítványok sorrendisége szerint fogunk haladni.

Az 1. módosító indítvány Sallai R. Benedek képviselőtársunké. A kormány álláspontját kérdezem.

DR. NAGY ISTVÁN államtitkár (Földművelésügyi Minisztérium): Nem támogatja.

ELNÖK: Egyébként tárca- vagy kormányálláspont van-e?

DR. NAGY ISTVÁN államtitkár (Földművelésügyi Minisztérium): Tárca.

ELNÖK: Tárca, a tárca álláspontját fogjuk végig hallani. Ezt nem támogatja. Kérdés, észrevétel van-e?

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Egy rövid indokolást szeretnék kérni.

DR. ANDRÉKA TAMÁS főosztályvezető (Földművelésügyi Minisztérium): Az ökológiai rendeltetésű célterület a zöldítésnek az egyik feltétele, a zöldítési támogatás igénybevételének az egyik feltétele. Ennek megfelelhet a gazdálkodó úgy, hogy a saját tulajdonában, saját használatában lévő területen található ilyen elem, amit figyelembe tud venni, vagy lehetővé teszi az uniós jog azt, hogy nem a saját használatában lévő területen, hanem az ő területével határos területen helyezkedik el ilyen tájelem, amely figyelembe vehető. Ugyanakkor az uniós jog nem teszi azt lehetővé, hogy ez limitált mértékben, tehát adott esetben száz hektár mértékben kerüljön csak figyelembevételre, másrésztől magának a módosító indítványnak az indokolásával is ellentétes hatást váltana ki. A módosító indítvány azzal indokolja ezt a változtatást, hogy a nagyüzemek számára ez ne legyen biztosított, de egy nagyüzem nem tájelem alapján fog megfelelni a zöldítési támogatásnak, hanem parlagoltatja a területet vagy nitrogénmegkötő növényvel fogja bevetni, míg egy kisüzem, egy kisgazdaság számára pedig létfontosságú, hogy lehetőség szerint mennél kevesebb területet kelljen a műveléséből kivenni vagy más kultúrával hasznosítani, és így a kisüzem számára biztosított ezáltal az, hogy a gazdaságával határos területeken lévő mezsgyéket, árokpartot vagy fasort így figyelembe tudja venni. Tehát még a módosító indítvány elképzelésével is ellentétes hatást váltana ki.

ELNÖK: További kérdés, észrevétel van-e? *(Senki nem jelentkezik.)* Szavazzunk róla! Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* Egy, ez kisebbség, a bizottság tehát nem támogatja.

A 2. pont Magyar Zoltán képviselőtársunké. Mi a tárca álláspontja?

DR. NAGY ISTVÁN államtitkár (Földművelésügyi Minisztérium): Nem támogatja.

ELNÖK: Van-e kérdés?

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Egy rövid indokolást szeretnék itt is kérni.

ELNÖK: Igen.

DR. ANDRÉKA TAMÁS főosztályvezető (Földművelésügyi Minisztérium): A módosító indítvány arra tesz javaslatot, hogy ne csak védett területeken található állandó legelő, állandó gyepek művelési ágának a megváltoztatása kötődjön a természetvédelmi hatóság engedélyéhez, hanem minden legelőre, minden gyepekre. Pontosan azért kell a természetvédelmi hatóságnak eljárnia, mert védett területen fekszik. Hogyha az a legelő nem éri el azt a természetvédelmi értéket, hogy az védettnek minősüljön, akkor teljesen indokolatlan, hogy a gyepek a feltörése, tehát a művelésiág-változtatás egy engedélyköteles tevékenység legyen. Ha pedig olyan értéket képvisel, hogy védett, akkor meg a jogszabályok most is engedélyhez kötik, illetve gyakorlatilag elmondhatjuk, hogy védett területen és Natura 2000-területen tilos feltörni a legelőt.

ELNÖK: Itt hadd legyen nekem is egy kérdésem, csak mert idekapcsolódó. 2014-től kezdődően az új EU-s támogatási szabályok értelmében feltételhez kötött, hogy nem szabad most, mint tudjuk, egy ország összes gyepterületének a csökkentését végrehajtani, ezt sikerült gazdálkodói szintről országegyensúly szintre vinni, de mégiscsak kérdezem, hogy akinek gyepterülete van, és nem egy védett területen van, és mégiscsak úgy dönt, hogy azt ő átváltoztatja szántó vagy egyéb, netán erdőültetésre, akkor honnan tudjuk azt meg, hogy ez a területünk akkor, mármint a gyepterület csökkenni fog? Tehát hogyan tudjuk felügyelni a nem védett területeken az olyan szándékot, hogy a gyepeket netán más ágazatba szeretnék átvinni?

DR. ANDRÉKA TAMÁS főosztályvezető (Földművelésügyi Minisztérium): Pontosan ezt az informálást szolgálja az adott rendelkezésnek az (1) és (2) bekezdése, amely arról szól, hogy az ingatlan tulajdoni lapján feltüntetésre került, hogy az az adott terület állandó legelőnek vagy állandó gyepeknek minősül-e, innentől fogva az érintett földtulajdonos vagy földhasználó erről tájékozódni tud az ingatlan-nyilvántartásból. Hogyha országos viszonylatban 5 százaléknál nagyobb mértékben csökken az állandó legelőnek az aránya, akkor indul el egy mechanizmus, egy visszaállítási mechanizmus, azt mondja az uniós rendelet, hogy 5 százaléknál nagyobb mértékben nem csökkenhet. Hogyha ezt a küszöböt átlépjük, van egy előrejelző 3 százalék, és az 5 százalékot átlépjük, akkor a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal elrendeli a visszaállítást, a visszaállítási kötelezettségét ezeknek a feltört területeknek. Erre is van egy mechanizmus, hogy hogyan választják ki azokat a területeket, meg milyen arányban kell az adott gazdálkodónak visszaállítani, a lényeg az, hogy megint országos szinten fölé kerülünk az 5 százalékos küszöbnek.

Az előzetes számítások szerint azért ez a közeljövőben még nem fog bekövetkezni, tehát az elkövetkező egy-két évben ilyen helyzet nem áll elő, de a kötelezettség a tagállam számára jelenik meg az uniós jogból, tehát direktben nem a gazdálkodót kötelezi, a gazdálkodót majd az MVH fogja felszólítani, hogy határidőn belül állítsa vissza a konkrét területen a konkrét arányban meghatározott mértékét az állandó gyepek, állandó legelőnek.

ELNÖK: Igen. A folyamatát hadd próbáljam a saját fejem szerint elmondani! Tehát ha most egy gazdálkodó fogja, és egy gyepterületét felszántja, vagy erdővel ülteti be, ekkor a művelésiág-változásból veszi észre a rendszer a földhivatali nyilvántartáson keresztül, hogy hoppá, csökkent a gyepterületünk, de még nem érte el az 5 százalékos mértéket. Aztán ezt sok gazda így gondolja, és akkor a gyepből valamit csinál, és egyszer csak közeledünk az 5 százalékhoz, és amelyik gazdánál úgy érzékeli a rendszer, hogy hopp, most már épp átbillenénk az 5 százalékos szint fölé, ekkor lép életbe az előbb említett kötelezettség, hogy vissza kell állítani a gyepterületet?

DR. ANDRÉKA TAMÁS főosztályvezető (Földművelésügyi Minisztérium): Az input információ nem a földhivatali művelésiág-változtatási bejelentésekből érkezik, hanem távérzékeléssel minden évben felmérésre kerül az állandó legelő-, állandó gyepterületek aránya, és innen nyer információt az MVH, hogy ez a viszonyszám hogyan alakul. Ezt követően visszaállítási kötelezettséget rendel el, tehát nem arról van szó, hogy egy korlátozás jelenik meg, hogy többet nem lehet, hanem vissza kell állítani egy meghatározott mennyiséget annak érdekében, hogy az 5 százalékos küszöbtől megint eltávolodjunk. Ami viszont ugyanakkor fontos szempont, hogy a védett területeken, illetve a Natura 2000 gyepek vonatkozásában, a védett gyepek és Natura 2000 gyepek vonatkozásában nem lehet azokat feltörni, tehát azt természetvédelmi hatósági engedéllyel lehetne, és most úgy változtatjuk meg a szabályozási környezetet, hogy ne lehessen feltörni. Az érintett legelők, gyepek legnagyobb aránya az ilyen területen helyezkedik el, tehát ez azért egyfajta garanciát biztosít arra, hogy ne álljon elő ez a szituáció, hogy visszaállítási kötelezettséget kelljen előírni a gazdálkodó számára.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdés, észrevétel van? *(Senki nem jelentkezik.)* Nincs. Szavazunk róla. Ki az, aki támogatja az indítványt? *(Szavazás.)* Ez egy. Ki az, aki nem támogatja az indítványt? *(Szavazás. – Horváth István távozik az ülésteremből.)* Ez négy. Határozatképtelenek vagyunk, meg fogjuk várni, hogy képviselőtársunk visszatérjen, miután, ha jól vettem észre, Harangozó Gábor alelnök úr nem vett részt a szavazásban. *(Harangozó Gábor István: Így van.)*

Öt perc szünetet rendelék el.

(Szünet: 11.37-11.42 óráig)

ELNÖK: Kísérletet teszünk a határozatképességre. A 2. módosító indítványt újra szavazásra teszem fel. Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* Egy. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Négy. Ki az, aki tartózkodik? *(Szavazás.)* Kettő. A bizottságunk nem támogatja az indítványt.

A 3. indítvány Magyar Zoltán módosító javaslata. Mi a tárcza álláspontja?

DR. NAGY ISTVÁN államtitkár (Földművelésügyi Minisztérium): A tárcza nem támogatja.

ELNÖK: Kérdés, észrevétel van-e? *(Jelzésre:)* Igen, Magyar Zoltán!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Egy rövid indoklást szeretnék kérni.

DR. ANDRÉKA TAMÁS főosztályvezető (Földművelésügyi Minisztérium): A kárenyhítési rendszerben egységesen fizet be minden gazdálkodó, kisgazdaság is, nagygazdaság is, és ezt az Európai Bizottság úgy is fogadta el, hogy egységesen fizetnek be, egységesen kapnak káresemény esetén kárenyhítő juttatást. Nem igazán értem, hogy milyen összefüggés lehet, milyen összefüggés van egy káresemény bekövetkezte és az adott gazdaság által foglalkoztatott létszám között, tehát a kárenyhítő juttatásban való részesedés nem egy kegyintézkedés, az olyan, mint egy biztosítási konstrukció: befizette, ha káresemény érte, akkor kap kárenyhítő juttatást. Hogyha ezt korlátoznánk... Van lehetőség arra, hogy valamilyen szempontrendszer szerint korlátozás kerüljön bele, akkor ezt nyilvánvalóan újra kell notifikálni, és a bizottsággal jóváhagyatni, de akkor is össze nem tartozó feltételek nem kapcsolhatóak benne össze, tehát a foglalkoztatásnak meg a bekövetkezett kárnak egymáshoz nincsen köze.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Igen, Magyar Zoltán!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm a lehetőséget. Értem, amit tetszett mondani, és logikailag el is fogadnám, ha nem közpénzről lenne szó, mert ugyan vannak befizetések, de ezek ki vannak egészítve jelentős közpénzzel, és ilyen módon szerintem igenis a közjó szempontjait figyelembe lehet venni. Tisztában vagyok azzal, hogy ezt a logikát nem feltétlenül ennél a jogszabálynál kell elkezdni, hiszen bevezethetnénk ezt elsősorban a területalapú támogatásoknál, az állami földek pályáztatásánál, és rengeteg területen szeretnénk a közjó szempontjait előtérbe helyezni, és a közjó szempontjait figyelembe venni akkor, amikor egy-egy döntést meghozunk, és azzal is tisztában vagyok, hogy ennek az elfogadása esetén előlről kellene kezdeni a tárgyalásokat ebben az ügyben Brüsszellel, de érzékeltetni kívántam azt, hogy jó lenne, ha elkezdené végre komolyan venni ezt a logikát a kormány, és minden egyes olyan jogszabálynál, ahol lehet különbséget tenni a közjó szempontjai szerint, ott kezdjük el ezt megtenni, és vigyük végig a teljes jogrendszeren!

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Megadom még a szót Harangozó Gábornak, és esetleg majd ha együttesen reflektálna az államtitkár úr!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Rövid leszek. Szeretném rögzíteni, hogy amit Magyar Zoltán alelnök úr elmondott, hogy a területalapú támogatásoknál lenne értelme egy ilyen jellegű szabályozásnak, azzal maximálisan egyetértek, azonban a minisztériumnak azt az álláspontját, hogy a kárenyhítésnél ez nem feltétlenül indokolt, elfogadhatónak találom. Még egyszer mondom: a területalapú támogatásoknál meg kifejezetten szerencsés lenne egy ilyen típusú szabályozás. Köszönöm.

ELNÖK: Most adok szót az államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN államtitkár (Földművelésügyi Minisztérium): Köszönöm szépen. Azt szerettem volna és szeretném mondani csak, hogy egy jégverés nem lehet birtokpolitikai cél vagy birtokpolitikai megoldás, hogy úgy szabályozzuk. Én azt hiszem, hogy ha káresemény ér bármilyen mezőgazdasági területet, az káresemény, ráadásul a befizetett összegek mindig nagyobbak, mint a kifizetett összegek. Ez az egyik dolog.

A másik pedig az, és ezt őszintén szeretném mondani, hogy a mezőgazdaság teljesítőképességéhez és az eredményeihez nagymértékben hozzájárul minden birtoktest, annak a prosperálása, azt kell mondjam, államérdek Magyarország számára. Tehát nem lehet bűnös és büntelen birtokról beszélni, hanem arról lehet beszélni, hogy eredményes vagy károsodott terület van – nagyon reméljük azt, hogy ez utóbbiból minél kevesebb van –, és ebből a szabályozásból nem szeretnénk birtokpolitikai ügyet csinálni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: További kérdés, észrevétel van-e? *(Senki nem jelentkezik.)* Nincs. Szavazunk róla. Ki az, aki támogatja az indítványt? *(Szavazás.)* Egy. Ki az, aki nem támogatja az indítványt? *(Szavazás.)* Hat. Bizottságunk nem támogatja az indítványt.

A 4. indítvány Sallai R. Benedek javaslata. Mi a tárcá álláspontja?

DR. NAGY ISTVÁN államtitkár (Földművelésügyi Minisztérium): A tárcá nem támogatja.

ELNÖK: Kérdés, észrevétel van-e? *(Senki nem jelentkezik.)* Nagyban hasonló logikát feszeget, ahogy látom. Nincs kérdés, észrevétel, tehát szavazunk róla. Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* Egy. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Hat. Bizottságunk nem támogatja. *(Horváth István visszatér az ülésterembe.)*

A háttéranyagban szereplő indítványokat megtárgyaltuk.

Kiosztásra kerültek a bizottságunk által benyújtani szándékozott módosító indítványok, amelyeket most szeretnénk benyújtani. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy volt-e alkalom, idő elolvasni, vagy rendeljek el olvasási szünetet. *(Magyar Zoltán és Harangozó Gábor István: Nem kell szünet.)* Nem kell.

Szeretném jelezni, hogy 9 érdemi pontból áll össze a módosító indítvány, ebből négy pont, az 5., a 6., a 7. és a 9. pont úgynevezett technikai javaslat, szövegpontosítás, a többi öt pedig valamilyen érdemi módosításra tesz javaslatot. A tárcát kérdezem, hogy amennyiben birtokában vannak a módosítóindítvány-szándéknak, kívánnak-e hozzá megjegyzést tenni, esetleg tiltakozást, egyetértést kifejezni.

DR. NAGY ISTVÁN államtitkár (Földművelésügyi Minisztérium): Támogatjuk.

ELNÖK: Igen, előreláthatólag egyetértének a benyújtással.

Kérdezem a bizottság tagjait, hogy kérdés, észrevétel van-e az indítványhoz. *(Jelzésre:)* Harangozó Gábor!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Csak úgy, mint korábban is, a gyakorlatot szeretném

kritizálni. A helyszínen való kiosztás érdemi módosításokkal szerintünk egy nem megfelelő és nem követendő, nem követhető gyakorlat. Egyszerűen így nincs mód arra, hogy esetleges partnerekkel, társadalmi szervezetekkel a fontos szabályozásokban bekövetkező változásokat is meg tudjunk vitatni, és emiatt nem tudom támogatni egyáltalán az ilyen típusú módosító gyakorlatot. Köszönöm.

ELNÖK: Igen. Megjegyzem, hogy opcióként felmerült az a lehetőség is, hogy majd a TAB rendbe teszi az egészet, de aki járt már a TAB-ülések közelében, az tudja, hogy ott nem egy ilyen kap, amit még el is tudunk olvasni, hanem egy egész kötegni papírt, tehát arra gondoltunk, hogy ott még kisebb lenne az esély arra, amit most, alelnök úr, kifogásoltál, hogy ezt megismerjük, esetleg egyeztessük. *(Harangozó Gábor István: De most látjuk!)* Módosító indítványokról, elnézést, túl nagy társadalmi vitát nem szoktunk tartani, azért ennyi jogosultsága legyen már a parlamentnek és a képviselőknek, mégiscsak ők a feljogosítottak, felkentek arra, hogy ezeket a módosításokat képviselői jogállásukból következően megtegyék! Tehát a TAB-nál még inkább elveszett volna annak a lehetősége, hogy szakmailag ránézzünk egyáltalán a szándékozott bizottsági módosító indítványokra. Ezért választottuk azt, hogy a bizottsághoz hozzuk be.

(Jelzésre:) Magyar Zoltán!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. A kritikákat én már hasonlóképpen elmondtam az ülés elején, és az, hogy a TAB a jogalkotás megcsúfolásaként működik, nem hiszem, hogy érv mellett, hogy mi is ezt a gyakorlatot vegyük át. Köszönöm.

ELNÖK: Hát, egyelőre pedig ez van a Házsabályban, úgyhogy ehhez kell idomulnunk mindannyiunknak, ha tetsző meg nem tetsző vélemények is megfogalmazódnak emellett.

A szavazáshoz érkezünk. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy ki az, aki egyetért azzal, hogy az imént ismertetett és kiosztott módosítóindítványköteget a bizottság nevében benyújtjuk. Aki ezzel egyetért, az kézfeltartással jelezze ezt! *(Szavazás.)* Ez többség. Ki az, aki nem ért vele egyet, ellene van? *(Szavazás.)* Három nem. Bizottságunk többségi döntéssel benyújtja a módosító indítványt.

Elérkezünk a részletes vita lezáráshoz, még formális döntéseket kell hoznunk.

Kérdezem, hogy a bizottság egyetért-e azzal – miután nem látunk más megtárgyalandó indítványt –, hogy lezárjuk a részletes vitát. Aki ezzel egyetért, az, kérem, ezt kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Ez többség.

Köszönöm szépen az államtitkár úrnak és segítő kollégáinak a részvételt és az együttműködést.

DR. NAGY ISTVÁN államtitkár (Földművelésügyi Minisztérium): Köszönjük. *(A napirendi ponthoz érkezett vendégek távoznak.)*

ELNÖK: A jelentés elfogadásáról is döntenünk kell, hiszen a részletes vitáról jelentést kell benyújtánunk, amely gyakorlatilag a határozati házsabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek való megfelelésre vonatkoznak, továbbá hogy a bizottság az általa

megfogalmazott módosító javaslatokat magába foglaló részletes vitát lezáró módosító javaslatot nyújt be, amit az előbb megbeszéltünk, ezt tartalmazza a jelentés. Kérdezem, hogy ki az, aki egyetért azzal, hogy ezt a jelentést benyújtsuk. Aki egyetért ezzel, az kézfeltartással jelezze ezt! *(Szavazás.)* Többség. Ki az, aki nem ért vele egyet? *(Szavazás.)* Három ellenszavazattal, többségi igenlő szavazattal a bizottságunk benyújtja a jelentést.

A bizottság, ha akar, előadókat is állíthat az Országgyűlés előtt lezáruló vitaszakaszhoz. Megkérdezem, hogy akarunk-e előadót állítani, a kormányoldaltól és az ellenzéki oldaltól is kérdezem.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP), a bizottság alelnöke: Nem.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Nem.

ELNÖK: Ha az ellenzék nem kíván előadót állítani, akkor mi magunk sem kívánunk a kormányoldaltól, tehát a többségi vélemény kifejtése kapcsán sem teszünk javaslatot előadó állítására, tehát úgy döntünk – és erről szavazást kérek –, hogy a bizottságunk nem állít sem többségi, sem kisebbségi előadót. Aki ezzel egyetért, az kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Ez egyhangú igen.

Ha jól értem, itt véget ért a döntési kötelezettségünk, és ezzel a 4. napirendi pontot is lezárom.

Egyebek

Az egyebekben nekem nincs olyan külön figyelmet érdemlő bejelentésem, amelyet meg kellene osztanom. *(Jelzésre:)* Magyar Zoltán alelnök úr szót kér, megadom a szót.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Csak egy rövid kérdésem lenne az elnök úr felé. Van-e esetleg információ erről a pálinkadologról, hogy mi lehet a végkifejlete, vagy az új pálinkatörvény esetleg mikor kerülhet a Ház elé? Csak ha van esetleg információja, mert nagyon sok érintett keres meg minket ezzel, és nagy az aggodalom.

ELNÖK: Nincs róla konkrét információ, nagyon friss az esemény. A lényege, hogy az otthon főzött pálinka adómértékét nem látja elégséges nagyságrendűnek az EU, és ezért annak az emelésére szólította fel a kormányt. Ettől a felszólítástól függetlenül a kormány tervezi a jövedéki törvény teljes újraírását, ami várhatóan ősszel kerül benyújtásra. Azt nem tudom, hogy meg kell-e várni a pálinkára vonatkozó szabályzat módosításával az őszi általános és nagyon nagy terjedelmű jövedékitörvény-módosítást, vagy pedig a brüsszeli eljárás következtében már most tavasszal meg kell tennünk ezt a jogalkotást, és akkor év közbeni jogszabályváltozás van, ami elég izgalmas szokott lenni, a végrehajtó szervezetek részére az kis nehézséget szokott okozni, tehát fogalmam sincs, hogy mennyi türelmi idővel rendelkezünk. Azt tudom, hogy az érintett szakmai szervek – a Pálinka Nemzeti Tanácsra gondolok – már megkapták ezt a jelzést, hogy ebben változást kell tenni, tehát valószínűleg ők is tesznek javaslatot, és maga az adóügyekért felelős államtitkárság elkezdte a szakmai munkát.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm.

Az ülés berekesztése

Ha nincs további bejelentés (*Senki nem jelentkezik.*), akkor az egyebeket is lezárom, és az ülést berekesztem.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 57 perc)

Font Sándor
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Molnár Emese